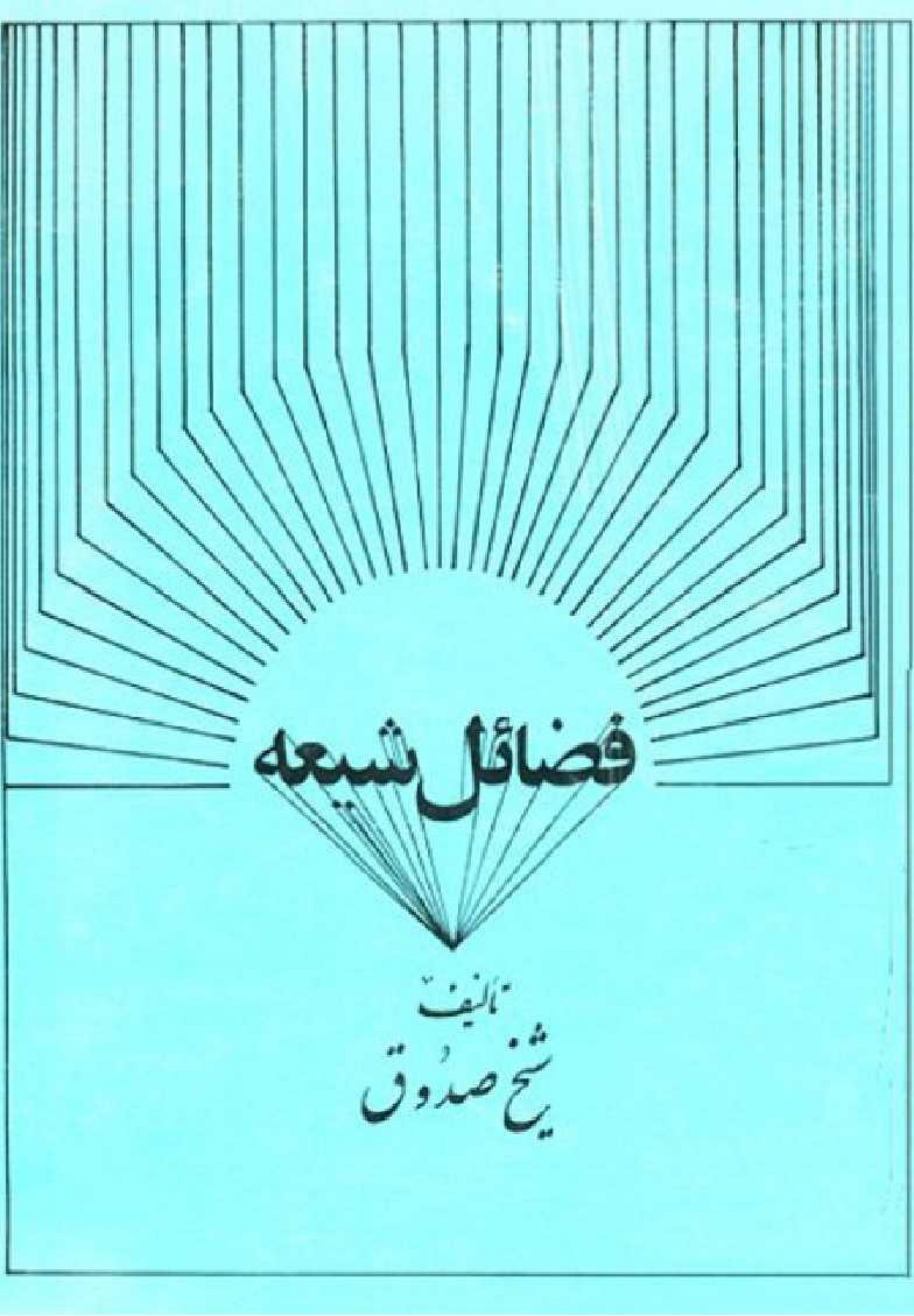
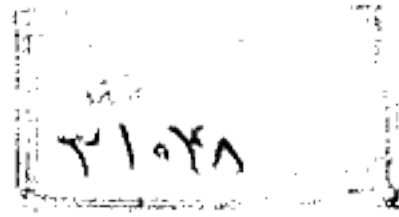

فضائل شيعه

تأليف
شيخ صدوق

فضائل الشیعه

فقیه بزرگ ابی جعفر محمد بن علی بن الحسین بن موسی بن بابویه القمی
مشهور به

صدوق

المتوفی سنه ۳۸۱ هجری

مشخصات کتاب

نام کتاب: فضائل الشیعة

مؤلف: شیخ صدوق علیه الرحمة

تیراژ: پنج هزار نسخه

ناشر: مرکز انتشارات اعلیٰ - تهران

چاپ: چاپخانه حیدری

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَصَلَوَاتُهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ، قال ابو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن بابويه القمي فقيه رضى الله عنه .

[الحديث الاول] قال حدثنا ابي رضى الله عنه قال حدثنا عبدالله بن الحسين المؤدب ، عن احمد بن علي الاصفهاني ، عن محمد بن اسلم الطوسي قال حدثنا ابو رجاء عن نافع عن ابن عمر قال سألنا النبي ﷺ عن علي بن ابي طالب عليه السلام فغضب عليه السلام ثم قال : ما بال اقوام يذكرون من منزلته من الله كمنزلتي ألا ومن أحب علياً أحبني ومن أحبني فقد رضى الله عنه ومن رضى الله عنه كافأه الجنة ، ألا ومن أحب علياً لا يخرج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

[حديث ۱] چنین گوید ابو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن بابويه القمي فقيه رضى الله عنه بنقل از پدرش از عبدالله بن الحسين المؤدب از ابن عمر كه گفت از حضرت رسول خدا ﷺ راجع بامير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام سؤال كرديم ناراحت شد و سپس فرمود گروهی كه در اطراف علي عليه السلام گفتگو و كنجكاوى ميكنند چه حالى و منظورى دارند . منزلت او نزد خدا مانند منزلت من پيش پروردگار است ، بدانيد كسيكه علي عليه السلام را دوست داشته باشد مرا دوست داشته و كسيكه مرا دوست داشته باشد خدا از او راضى است و كسيكه خدا از او راضى باشد بهشت مزد او است . آگاه باشيد كسيكه علي عليه السلام را دوست داشته باشد از دنيا خارج نميشود

من الدنيا حتى يشرب من الكوثر وياً كل من طوبى ويرى مكانه فى الجنة ، ألا ومن أحب علياً قبل صلاته وصيامه وقيامه واستجاب له دعاه ، ألا ومن أحب علياً استغفرت له الملائكة وفتحت له ابواب الجنة الثمانية يدخلها من أى باب شاء بغير حساب ، ألا ومن أحب علياً أعطاه الله كتابه بيمينه وحاسبه حساب الأنبياء ، ألا ومن أحب علياً هون الله عليه سكرات الموت وجعل قبره روضة من رياض الجنة ، ألا ومن أحب علياً أعطاه الله بكل عرق فى بدنه حوراء وشفع فى ثمانين من أهل بيته وله بكل شجرة فى بدنه حوراء ومدينة فى الجنة ، ألا ومن أحب علياً بعث الله اليه ملك الموت ، كما يبعث الى الأنبياء ، ودفع الله عنه هول منكر و نكير ، و بيض وجهه وكان مع حمزة سيد الشهداء ، ألا ومن أحب علياً (لا يخرج من الدنيا حتى يشرب من الكوثر

مگر اینکه از حوض کوثر بنوشد و از درخت طوبی بخورد و جای خود را در بهشت به بیند ، بدانید کسیکه علی علیه السلام را دوست داشته باشد نماز و روزه او قبول می شود و دعای او مستجاب میگردد ، با خبر باشید کسیکه او را دوست داشته باشد ملائکه برای وی طلب آمرزش میکنند و در بهای بهشت برای او گشوده می شود تا از هر دری خواسته باشد وارد شود ، هر کس علی علیه السلام را دوست داشته باشد خداوند بزرگ در فردای قیامت صحیفه اعمال او را بدست راست او خواهد داد و حساب او مثل حساب انبیاء است ، بدانید کسیکه علی علیه السلام را دوست داشته باشد خداوند سكرات مرگ را بر او آسان میکند و گور ویرا باغی از باغستانهای بهشت میگرداند ، کسیکه دوست بدارد علی علیه السلام را خداوند بعدد هر رگی که در بدن او است حوری باو عطا فرماید و شفاعت او در هشتاد نفر از اقوام و نزدیکانش پذیرفته می شود و برای او بعدد هر موئی که در بدن او رسته حوری ای و شهری در بهشت است ، کسیکه او را دوست داشته باشد خداوند ملك الموت را هنگام جان دادن پیش او می فرستد بهیئتیکه نزد پیمبران می فرستد و از او ترس نکیر و منکر را برمیدارد و چهره او را سفید و نورانی میگرداند و با حمزه سيد الشهداء ویرا محشور می فرماید ، کسیکه او را دوست داشته باشد

وَيَأْكُلُ مِنْ طُوبَى - خ ل) أثبت الله في قلبه الحكمة وأجرى على لسانه الصواب وفتح الله عليه أبواب الرحمة ، ألا ومن أحب علياً سمى في السماوات والأرض أسيراً لله ، ألا ومن أحب علياً ناداه ملك من تحت العرش يا عبد الله استأنف العمل فقد غفر الله لك الذنوب كلها ، ألا ومن أحب علياً جاء يوم القيامة ووجهه كالقمر ليلة البدر ، ألا ومن أحب علياً وضع على رأسه تاج الملك والبس حلة الكرامة ، ألا ومن أحب علياً جاز على الصراط كالبرق الخاطف ، ألا ومن أحب علياً كتب له براءة من النار وجواز على الصراط وأمان من العذاب ولم ينشر له ديوان ولم ينصب له ميزان وقيل له ادخل الجنة بلا حساب ، ألا ومن أحب علياً صافحته الملائكة وزارته الأنبياء وقضى الله له كل حاجة ، ألا ومن أحب آل محمد أمن من الحساب والميزان والصراط ، ألا ومن

خداوند دانش و حکمت را بدل او جای میدهد و زبانش را بدرستی و راستی گویا نموده و از لغزش و خطا حفظ میفرماید ، بر او درهای رحمت خود را میگشاید ، کسیکه محب علی علیه السلام است در آسمان و زمین اسیر (گمنده محبت) حق نامیده میشود ، کسیکه علی علیه السلام را دوست داشته باشد فرشته ای از زیر عرش الهی صدایش میکند و گوید ای بنده خدا عمل خالصی شروع کردی خداوند گناهان ترا بیامرزد ، هر کس علی علیه السلام را دوست داشته باشد مانند ماه تابان شب چهارده بهجرای محشر وارد میگردد ، کسیکه او را دوست داشته باشد تاجی بر سر او گذاشته شده و لباسهای عزت بر او پوشانیده میشود ، کسیکه علی علیه السلام را دوست داشته باشد از پل صراط مانند برق جهنمه میگذرد ، هر که او را دوست داشته باشد امان از آتش دوزخ و عذاب الهی و اجازه عبور از صراط بوی عطا میشود و برای او حسابی نیست و دیوان عمل او را باز نمیکند و اعمال او را نمی سنجند و باو میگویند بدون حساب به بهشت داخل شو ، کسیکه دوستدار علی علیه السلام است فرشتگان باو میمصافحه کنند و انبیا زیارتش نمایند و خداوند متعال حاجاتش را بر آورد ، کسیکه آل محمد علیهم السلام را دوست بدارد از پس دادن حساب و سنجش اعمال و لغزش از پل صراط ایمن است ، شخصی که

مات علی حب آل محمد فانا کفیلہ بالجنة مع الانبياء ، ألا ومن مات علی بعض آل محمد لم یشم رائحة الجنة .

قال ابورجاء کان حماد بن زید یفتخر بهذا ویقول هو الأمل (الأصل محل).

[الحديث الثاني] حدثنا الحسن بن عبدالله بن سعد عن جابر عن علی ابن الحسن عن ابی جعفر عن علی بن الحسین عن ابیه علیه السلام : قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله حب أهل بیتی نافع فی سبعة مواطن اهلن عظيمة ، عند الوفاة ، و فی القبر ، وعند النشور ، وعند الكتاب ، وعند الحساب ، وعند المیزان ، وعند الصراط .

[الحديث الثالث] حدثنا جعفر بن علی بن الحسین بن علی بن عبدالله بن المغيرة عن اسماعیل بن مسلم الشعیری عن الصادق جعفر بن محمد عن ابیه علیه السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله أثبتکم قدماً علی الصراط أشدکم حباً لأهل بیتی .

[الحديث الرابع] حدثنا الحسین بن ابراهیم رحمه الله عن هشام بن حمزة الثمالی

بر دوستی آل محمد علیهم السلام بمیرد من ضامن بودن او با انبیا در بهشت ، بر حذر باشید کسیکه بر دشمنی آل محمد علیهم السلام بمیرد بوی بهشت را نخواهد شنید .
ابورجاء گوید حماد بن زید بداشتن محبت آل محمد افتخار میکرد و میگفت اصل قبولی اعمال این است .

[حدیث ۲] حضرت علی بن الحسین علیه السلام فرمود رسول خدا می فرمود حب اهل بیت من در هفت موضع خوفناک برای شما مفید است هنگام مرگ ، در گور ، موقع درخواستن از قبور ، وقت باز شدن کتاب ، در رسیدگی حساب ، زمان سنجش اعمال و در گذشتن از صراط .

[حدیث ۳] امام باقر علیه السلام فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود از شما کسیکه محبتش باهل بیت من بیشتر باشد قدمش بر روی یل صراط از لغزش مصون تر است .

[حدیث ۴] امام باقر علیه السلام بنقل از پدرانش فرمود که رسول اکرم صلی الله علیه و آله

عن ابی جعفر علیه السلام بن علی عن آباء علیہم السلام قال قال رسول الله صلی الله علیہ وسلم ما ثبت حبك في قلب امرئ مؤمن فزلت به قدمه على الصراط إلا ثبت له قدم حتى أدخله الله بحبك الجنة .

[الحديث الخامس] حدثنا علي بن أحمد بن الحسين القزويني أبو الحسن المعروف بابن مقبر عن زيد بن ثابت قال قال رسول الله صلی الله علیہ وسلم : من أحب علياً في حياته وبعد موته كتب الله عز وجل له الأمان والایمان ما طلعت شمس أو غربت ، ومن أبغضه في حياته وبعد موته مات موة جاهلية وحوسب بما عمل .

[الحديث السادس] حدثنا محمد بن أحمد بن علي الأسدي المعروف بابن جرادة البردعي ، قال حدثنا رقية بنت اسحاق بن موسى بن جعفر بن محمد بن علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب علیہ السلام قالت حدثني أبي اسحاق بن موسى بن جعفر قال حدثني أبي موسى بن جعفر عن أبيه جعفر بن محمد عن أبيه محمد بن علي عن أبيه علي بن الحسين عن أبيه الحسين بن علي عن أبيه أمير المؤمنين علي بن أبي طالب علیہ السلام ، قال قال رسول الله صلی الله علیہ وسلم لا يزول قدم عبد يوم القيامة حتى يسأل عن

بملي علیه السلام فرمود محبت تو در دل مؤمنی جای نگرفت مگر اینکه خداوند او را از لغزش برپل صراط نگهداری خواهد کرد و قدمهای او را استوار خواهد نمود و بخاطر محبت تو او را به بهشت خواهد برد .

[حديث ٥] زيد بن ثابت گوید رسول خدا صلی الله علیہ وسلم فرمود کسیکه علی علیه السلام را در زندگی و پس از مرگش دوست داشته باشد خداوند عزوجل برای او تازمانیکه آفتاب طلوع و غروب میکند امن و ایمان می نویسد و کسیکه او را در زمان زندگی و پس از مرگش دشمن داشته باشد هرگز زمان جاهلیت مرده و از کوچترین کاری که کرده بازخواست خواهد شد .

[حديث ٦] أمير المؤمنين علیه السلام فرمود رسول خدا صلی الله علیہ وسلم می فرمود بنده در فردای قیامت قدم از قدم برنمیدارد تا اینکه چهار چیز از او سؤال کنند از جوانیش که در چه

أربعة أشياء عن شبابه فيما ابلاه ، وعن عمره فيما أفناه ، وعن ماله من أين اكتسبه
وفيماء أنفقه ، وعن حبنا أهل البيت .

[الحديث السابع] حدثنا عبد الله بن محمد بن طبيان عن أبي سعيد الخدري
قال كنا جلوساً مع رسول الله ﷺ إذ أقبل إليه رجل فقال يا رسول الله أخبرني عن
قوله عز وجل لا بليس (أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ) فمن هو يا رسول الله الذي هو
أعلى من الملائكة فقال رسول الله ﷺ أنا وعلي و فاطمة والحسن والحسين كنا
في سرادق العرش نسبح الله و تسبح الملائكة بتسبيحنا قبل أن يخلق الله عز وجل
آدم بالنبي عام فلما خلق الله عز وجل آدم أمر الملائكة أن يسجدوا له و لم يأمرنا
بالسجود فسجد الملائكة كلهم إلا إبليس فإنه أوى (و) لم يسجد فقال الله تبارك وتعالى
(أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ) عنى من هؤلاء الخمسة المكتوبة اسماءهم في سرادق

چیز تمام کرد و از عمرش که در چه کاری تلف نموده و از مال او که از کجا آورده
و در کجا خرج کرده و از محبت ما اهل بیت .

[حدیث ۷] ابی سعید خدری گوید با رسول خدا ﷺ نشسته بودیم مردی
پیش او آمد و عرض کرد یا رسول الله خبر ده بمن از فرمایش خدا با بلیس
(أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ) عالین چه کسانی هستند آیا از فرشتگان و الامقام ترند
رسول خدا ﷺ فرمود من و علی و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام در برابر عرش
پروردگار جهانیان بودیم و او را تسبیح میکردیم و فرشتگان بتسبیح ما تسبیح
میگفتند پیش از دوهزار سال قبل از خلقت آدم و هنگامیکه خداوند آدم را آفرید
بفرشتگان امر کرد آدم را سجده کنند و ما را باین سجده امر نکرد تمام فرشتگان
سجده کردند مگر ابلیس که سر باز زد و سجده ننمود و سپس خداوند بزرگ فرمود
(أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ) مقصود از عالین پنج تن بودند که نام آنها بر سرادق عرش

(۱) (آیا تکبر ورزیدی یا از گروه عالین بودی . سوره ص - آیه ۷۵) .

العرش ، فنحن باب الله الذي يؤتى منه ، بنا يهتدى المهتدى ، فمن أحبنا أحبه الله واسكنه جنته ، ومن أبغضنا أبغضه الله و اسكنه ناره ، ولا يحبنا الا من طاب مولده .

[الحديث الثامن] حدثنا عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب ، قال حدثنا محمد بن حمران عن ابيه عن ابي عبدالله جعفر بن محمد الصادق عليه السلام : قال خرجت انا و ابي ذات يوم (الى) المسجد فاذا هو باناس من اصحابه بن القبر والمنبر قال فدنا منهم وسلم عليهم وقال انى والله لأحب ربحكم وارواحكم فاعينوا على ذلك بورع واجتهاد ، واعلموا ان ولايتنا لاتنال إلا بالورع والاجتهاد ، من ائتم منكم بقوم فليعمل بعملهم ، انتم شيعة الله ، وانتم انصار الله ، وانتم السابقون الأولون ، والسابقون الآخرون ، والسابقون فى الدنيا الى محبتنا ، والسابقون فى الآخرة الى الجنة ، ضمنت لكم الجنة بضمن الله عز وجل وضمان النبى صلى الله عليه وآله وسلم ، وانتم الطيبون ، و نساؤكم الطيبات

الهى نوشته شده بود وما كسانى هستيم كه از راه ما خلايق مى توانند بخداى خود نزديك شوند ، بما هدايت ميشوند ، و كسيكه مارا دوست داشته باشد خداوند او را دوست دارد و در بهشت ساكنش مى گردانند و كسيكه مارا دشمن بدارد خداوند او را دشمن دارد و در آتش جايش دهد ، جز حلال زاده كسى مارا دوست ندارد .

[حديث ۸] محمد بن حمران از پدرش نقل كرد كه امام صادق عليه السلام مى فرمود روزى من و پدرم بمسجد ميرفتيم و بين قبر رسول خدا صلى الله عليه وآله وسلم و منبرش بگروهي از يارانش برخورد كرديم بآنان نزديك شديم و پدرم سلامشان داد و فرمود بخدا سوگند بوى شما را دوست دارم ، باپرهيز گارى و مجاهدت بانفس باين رشته محبت و اتصال كمك كنيد و بدانيد كه ولايت و دوستى ما جز باورع و پرهيز گارى و كوشش در راه حق بدست نمى آيد از شما كسيكه بقومى اقتدا كند بايد مانند آنها عمل و رفتار نمايد ، شما شيعة و حزب و ياوران خدا هستيد ، پيشي گيرندگان اول و آخريد ، پيش گيرنده ايد در دنيا براى محبت ما و سبقت گيرنده ايد در آخرت براى وارد شدن به بهشت ، بهشت در بطن خدا و رسولش براى شما ضمانت ميكنم شما پا كيدوزان شما

كل مومنة حوراء و كل مؤمن صديق بكم من مرة قال أمير المؤمنين عليه السلام لقنبر
أبشروا وبشروا فوالله لقد مات رسول الله صلى الله عليه وآله وهو ساخط على امته إلا الشيعة ،
ألا وان لكل شيء شرفاً وشرف الدين الشيعة ، ألا وان لكل شيء سيداً وسيد المجالس
مجالس الشيعة ، ألا وان لكل شيء اماماً وامام الأرض تسكنها الشيعة ، ألا
وان لكل شيء شهوة وان شهوة الدنيا سكنى شيعة فيها ، والله لولا ما في الأرض
منكم ما استكمل اهل خلافكم طيبات و ما لهم في الآخرة من نصيب ، كل ناصب
وان تعبد واجتهد منسوب الى هذه الآية (عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ تَصْلِي نَارًا حَامِيَةً) من دعا
لكم مخالفاً فاجابة دعائه لكم ، ومن طلب منكم الى الله تبارك و تعالى اسمه حاجة
فله مائة ، ومن دعا دعوة فله مائة ، ومن عمل حسنة فلا يحصى تضاعفاً ، و من أساء

از پاى كاند ، هر زن مؤمنه اى حورى است و هر مرد مؤمن دوست شما است ،
امير المؤمنين عليه السلام بقنبر فرمود بشارت باد شما را و خوشحال شويد بخدا قسم
رسول خدا صلى الله عليه وآله در گذشت در حاليكه بر امتش خشمناك بود مگر گروه شيعيان ،
بدانيد براى هر چيز شرفى است و شرف دين شيعة است ، براى هر چيزى سرورى
است و سرور مجالس جاىگاه شيعيان است ، براى هر چيزى پيشوائى است و پيشواى
زمين ها زمينى است كه شيعة در آن مأوى گزيند ، بدانيد براى هر چيزى دوست
داشتنى اى هست و خواستنى دنيا مسكنى است كه شيعة مادر آن جاى دارد ، بخدا قسم
اگر كسى از شما در زمين نبود مخالفين شما بى ازاى او بودند و پا كيز گى بهره اى نمي بردند
و در آخرت نصيبى نداشتند هر ناصبى دشمن ما و شما اگر چه در عبادت كوشا باشد
مشمول اين آيه شريفة است (عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ تَصْلِي نَارًا حَامِيَةً) كسى از مخالفان
كه براى شما دعا كند دعائى او در باره شما مستجاب خواهد شد و كسى از شما كه
طلب حاجتى كند صد برابر براى او پراورده خواهد شد ، و از شما كسى كه كار نيكي
كند زيادى جزاى آنرا نمي توان بشمارش در آورد و شخصى از شما اگر كار بدى

(۱) (كار كننده ناصبى آتش گرم چشد - سوره ناسيه آيه ۳۰) .

سیئه فمحمّد رسول الله ﷺ حجته علی تبعها ، و الله ان صائمکم لیرفع فی ریاض الجنة تدعو له الملائكة بالفوز حتی یفطر ، وان حاجکم و معتمرکم لخاصة الله عزوجل ، وانکم جمیعاً لأهل دعوة الله واهل ولايته لاخوف علیکم ولاحزن ، کالکم فی الجنة فتنافسوا الصالحات ، والله ما أحد أقرب من عرش الله عزوجل بعدنا من شیعتنا ، ما أحسن صنع الله الیهم ، لولا ان تفشلوا ویشمت به عدوکم ویعظم الناس ذلک لسلامت علیکم الملائكة قبیل ، قال امیر المؤمنین یخرج اهل ولايتنا من قبورهم یخاف الناس و(هم) لا یخافون ویحزن الناس و(هم) لا یحزنون .

وقد حدثنی محمد بن الحسن بن الولید رحمه الله بهذا الحديث عن ابی بصیر عن ابی عبد الله علیه السلام مثله إلا أن حدیثه لم یکن بهذا الطول (و) فی هذه زیادة لیست فی ذلک والمعانی متقاربة .

[الحديث التاسع] عن ابی ذر رضی الله عنه قال رأیت رسول الله ﷺ قد ضرب

کند رسول خدا ﷺ تبعات و آثار وجودی آن گناه را جلو گیر است ، بخدا سو کند روزه دار شما در باغهای بهشت می خرامد و بالا میرود و فرشتگان او را بر سنگاری مژده می دهند تا افطار کند حج کننده و عمره گذارنده شما از خاصگان حق است و یقیناً همگی شما از اهل دعوة خدا و ولایت و محبت او هستید و خوف و اندوهی بر شما نمیباشد ، تمام شما در بهشتید بکارهای شایسته و نیک رغبت کنید و بگروید ، بخدا سو کند پس از ما کسی از شما پیرو در گار جهانیان نزدیکتر نیست ، چقدر خداوند بشما نیکی کرده اگر نبود که در کارست نمی شدید ، و دشمنانتان شما را سرزنش نمی کردند و مردم این امر را بزرگ نمی کردند فرشتگان بر شما دسته دسته علناً درود می فرستادند . امیر المؤمنین علیه السلام فرمود دوستان داران ما از گورهای خود بر می خیزند در حالیکه همه مردم ترسان و مجزونند و آنان ترسی و اندوهی ندارند .

[حدیث ۹] ابی ذر رضی الله عنه گوید دیدم رسول خدا ﷺ بر کتف علی بن

کتف علی بن ابی طالب علیه السلام بیده و قال یا علی من أحبنا فهو العربي ومن ابغضنا فهو العلیج ، فشیعتنا أهل البیوتات والمعادن والشرف ومن كان مولده صحیحاً ، وما علی ملة ابراهیم علیه السلام الا نحن وشیعتنا وسایر الناس منها براء ، ان الله وملائکته یهدمون سیئات شیعتنا كما یدم القدم البیان .

[الحديث العاشر] حدثنا عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب ، قال حدثنا حماد بن یزید عن ایوب عن عطاء عن ابن عباس ، قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله حب علی بن ابی طالب یا کل (الذنوب - خل) السيئات كما تأکل النار الحطب .

[الحديث الحادی عشر] و بهذا الاسناد عن مستفاد بن محیی ، قال حدثنا زکریا بن یحیی بن ابان القسقاط ، قال حدثنا محمد بن زیاد عن عقبه عن عامر الجهنی قال دخل رسول الله صلی الله علیه و آله المسجد ونحن جلوس وفینا ابوبکر وعمر وعثمان وعلی علیه السلام فی ناحية فجاء النبی صلی الله علیه و آله فجلس الی جانب علی علیه السلام فجعل ینظر یمینا وشمالا ثم (قال) ان عن یمین العرش وعن یسار العرش لرجالا علی منابر من نور

ابی طالب علیه السلام زد و فرمود یا علی کسی که ما را دوست داشته باشد از عرب است (یعنی از ماست) و کسی که ما را دشمن داشته باشد بی دین است ، شیعیان ما اصیل زاده و از خاندان شرف اند و کسی بر ملت ابراهیم علیه السلام نیست مگر ما و پیروان ما و سایر مردم از این راه بدورند خداوند و فرشتگان بدیهای پیروان ما را از بین می برند همانطور که تیشه بنا را خراب می کند .

[حدیث ۱۰] ابن عباس گفت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود دوستی علی بن ابی طالب علیه السلام گناهان شیعیان را میخورد همانطور که آتش هیزم را از بین می برد .

[حدیث ۱۱] عامر جهنی گوید رسول خدا صلی الله علیه و آله داخل مسجد شد و مانده نشسته بودیم ابا بکر و عمر و عثمان و علی علیه السلام در بین ما بودند رسول خدا صلی الله علیه و آله آمدند و نزد علی علیه السلام نشستند و بر است و چپ نگاه کردند سپس فرمودند در راست و چپ عرش مردانی بر منابر نور هستند که از چهره آنان نور می درخشد ،

تتلاّ وجوههم نوراً ، قال فقام ابوبکر. وقال بأبی أنت وامی یا رسول الله انا منهم قال اجلس ، ثم قام الیه عمر فقال مثل ذلك فقال له اجلس ، فلما رأى ابن مسعود ما قال لهما النبی ﷺ قام حتی استوی قائماً علی قدمیه ثم قال بأبی أنت وامی یا رسول الله صفهم لنا نعرفهم بصفتهم ، قال فضرب علی منكب علی ﷺ ثم قال هذا وشیعته هم المغائرون .

[الحديث الثاني عشر] حدثنا محمد بن موسى بن المتوكل رحمه الله عن هشام بن سالم عن حبيب السجستاني عن ابي جعفر ﷺ قال قال رسول الله ﷺ قال الله عز وجل لأعذب بن كل رعية في الاسلام دانت بولاية امام جائر ظالم ليس من الله وان كانت الرعية في أعمالها بارة تقية ولا عفون عن كل رعية في الاسلام دانت بولاية امام عادل من الله وان كانت الرعية في أعمالها ظالمة سيئة .

[الحديث الثالث عشر] حدثنا محمد بن الحسن بن احمد بن الوليد رحمه الله قال حدثنا المفضل عن ابي حمزة قال سمعت ابا عبد الله ﷺ يقول : انتم اهل تحية الله

ابابکر برخاست وگفت پدر و مادرم فدای تو باد یا رسول الله من از آنانم فرمود بنشین ، سپس عمر برخاست مثل گفته ابابکر را عرض کرد رسول خدا فرمود بنشین چون ابن مسعود آنچرا رسول خدا با آنان گفته بود دید و شنید بر پای خاست و عرض کرد پدر و مادرم فدای تو باد برای ما آنان را توصیف کن تا بصف و نشانی آنها را بشناسیم رسول خدا ﷺ دست خود را بردوش امیر المؤمنین ﷺ زد و فرمود این است و پیروان او که از دستگارانند .

[حدیث ۱۲] امام باقر ﷺ فرمود رسوا خدا ﷻ می فرمود خدا فرموده است هر رعیتی را که به پیشوای ظالم منصوب از طرف غیر خدا نزدیک شود و او را دوست داشته باشد اگر چه بسیار باتقوا و نیکوکار باشد عذاب میکنم ، و هر رعیت مسلمانی را که بدوستی امام عادل منصوب از نزد خدا متصف باشد اگر چه در اعمالش ظالم و بد کردار باشد می بخشد .

[حدیث ۱۳] ابي حمزه گوید شنیدم امام صادق ﷺ می فرمود: شما اهل تحیت

و سلامه ، و انتم اهل اثره الله بر حمته . و اهل توفیق الله و عصمته ، و اهل دعوت الله و طاعته ، لاحساب علیکم و لا خوف و لا حزن .

[الحديث الرابع عشر] قال ابو حمزة وسمعت ابا عبد الله جعفر بن محمد عليه السلام يقول رفع القلم عن الشيعة بعصمة الله و ولايته .

[الحديث الخامس عشر] قال ابو حمزة وسمعت ابا عبد الله عليه السلام يقول : اني لا علم قوماً قد غفر الله لهم ورضي عنهم و عصمهم ورحمهم و حفظهم من كل سوء و ايدهم و هداهم الى كل رشد و بلغ بهم غاية الامكان ، قيل : من هم يا ابا عبد الله ، قال : اولئك شيعتنا الا برار شيعة علي .

[الحديث السادس عشر] وقال ابو عبد الله عليه السلام نحن الشهداء على شيعتنا و شيعتنا

خدا و رحمت او هستيد و از اكرام شدگان حقيقت و اهل توفيق و در عصمت پروردگاريد و اهل دعوت خدا و بندگی او می باشید حساب و ترس و اندوهی بر شما نیست .

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

[حديث ١٤] ابو حمزه گوید شنیدم امام صادق عليه السلام می فرمود قلم از نوشتن سیئات شیعیان ما برداشته شده چون آنان را خداوند نگه داری می کند و در قلعه ولایت و حصن حصین اویند .

[حديث ١٥] ابو حمزه گوید شنیدم از حضرت جعفر بن محمد الصادق عليه السلام که می فرمود من می شناسم گروهی را که خدا گناهانشانرا آمرزیده و از آنان راضی است و آنها را حفظ می کند و ترحم می فرماید و از هر بدی مصون می دارد و تأییدشان می کند و پناه راست هدایتشان می فرماید و بآنها بحد امکان رسیدگی می کند عرض شد یا ابا عبد الله کیانند فرمود : اینها شیعیان نیکوکار و پیروان علی عليه السلام هستند .

[حديث ١٦] امام صادق عليه السلام فرمود ما گواه بر شیعیان خود هستیم و شیعیان ما

شهداء علی الناس ، وبشهادة شیعتنا یجزون ویعاقبون .

[الحديث السابع عشر] ابی رحمه الله قال حدثنی سعد بن عبدالله عن ابی بصیر عن ابی عبدالله علیه السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله یا علی ان الله وحب المساکین والمستضعفین فی الارض فرضیت بهم اخوانا ورضوا بک اماماً ، فطوبی لمن أحبک وصدق علیک وویل لمن ابغضک و کذب علیک یا علی انت العالم بهذه الامة من أحبک فاز ومن ابغضک هلك ، یا علی انا المدينة وانت بابها وهل تؤتی المدينة الا من بابها ، یا علی اهل مودتک کل اواب حفیظ ، و کل ذی طمر لواقسم علی الله لبر قسمه یا علی اخوانک کل طاهر و زکی (طاو و ذاک) مجتهد یحب فیک ویبغض فیک محقر عند الخلق عظیم المنزلة عند الله ، یا علی محبوبک خیر ان الله فی دار الفردوس لا یتأسفون علی ما خلفوا من الدنيا ، یا علی انا ولی لمن والیت وانا عدو لمن عادیت ، یا علی

گواه بر سایر مردمند و بگوهای شیعیان مردم به جزا و عقاب میرسند .

[حدیث ۱۷] امام صادق علیه السلام فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود یا علی خداوند تبارک و تعالی دوستی بیچارگان و ضعیفا را بتو بخشید برادری آنها را می شدم و آنان نیز باینکه تو پیشوای آنها باشی راضی گشتند ، خوشا بحال کسی که ترا دوست داشته باشد و تصدیق نماید و وای بر کسی که ترا دشمن داشته باشد و تکذیب نماید یا علی تو عالم امتی کسیکه ترا دوست داشته باشد رستگار است و کسیکه ترا دشمن داشت هلاک گردید ، یا علی من شهرم و تودرب آنی و آيا شهر را جز از در بش وارد می شوند یا علی محبین تو بسیار تسبیح پروردگار کنند و بر آن مواظبت می نمایند و هر صاحب جامه کهنه ایست که اگر خدا را سو گند دهد قبول می شود یا علی برادران تو پاکان از گناهند (گرسنه کوشا) دوستیشان برای تو است و دشمنی آنها هم در راه تو و با دشمنان تو است نزد مردم کوچکند و نزد خدا جلیل القدرند یا علی دوستان تو در بهشت همسایگان رب العالمینند ، از آنچه در دنیا پس پشت گذاشته اند متأسف نمی شوند ، یا علی من دوست کسی هستم که با تو دوست است و دشمن کسی هستم که ترا دشمن دارد ، یا علی کسیکه ترا دوست داشته باشد مرادوست داشته

من أحبك فقد، احبني ومن ابغضك فقد ابغضني يا علي اخوانك الذبل الشفاء تعرف
 الرهبانية في وجوههم ، يا علي اخوانك يفرحون في ثلاثة مواطن عند خروج انفسهم
 وانا اشاهدهم و انت ، وعند المسائلة في قبورهم ، وعند العرض ، وعند الصراط
 إذا سئل سائر الخلق عن ايمانهم فلم يجيبوا ، يا علي حربك حربي و سلمك سلمى
 وحربي حرب الله ، من سالمك فقد سالم الله عز وجل ، يا علي بشر اخوانك بان الله
 قد رضی عنهم اذ رضيك ايم قائداً و رضوا بك ولياً ، يا علي انت امير المؤمنين وقائد
 الغر المحجلين ، يا علي شيعتك المبهجون ولولا انك و شيعتك ما قام الله دين ، ولولا
 من في الارض ، لما انزلت السماء قطرها ، يا علي لك كنز في الجنة وانت ذوق ربها ،
 شيعتك تعرف بحزب الله ، يا علي انت وشيعتك القائمون بالقسط ، وخيرة الله من خلقه ،

و کسی که ترا دشمن داشته باشد مرا دشمن داشته ، يا علي برادران تو کسانی
 هستند که از زیادی ریاضت و روزه داری لبهايشان چروك خورده و ترك دنيا در چهره
 آنان خوانده می شود ، يا علي برادران تو در سه موضع شادمانند ، هنگام جان دادن
 در حالیکه من و تو ناظر آنانیم ، موقع سؤال و جواب گور و عرض اعمال و وقت
 گذشتن از پل صراط همان زمانیکه مردم را از ايمانشان پرش می کنند و پاسخی
 نمی دهند ، يا علي جنگ یا تو جنگ با من و آشتی یا تو آشتی با من است و جنگ با من
 جنگ با خدا است کسیکه با تو در صلح است با خدا صلح کرده ، يا علي برادران ترا
 بشارت ده که پروردگار جهانیان از آنان خوشنود است چون به پیشوائی و دوستی تو
 رضایت داده اند ، يا علي تو امیر مؤمنان و پیشوای دست و پیشانی سفیدانی (کنایه
 آنکه محل سجده و جاهای وضو گرفتن آنها نورانی و تمیز است) ، يا علي شیعه تو
 مسرور و خوبیند و اگر تو و شیعیانت نبودید دین خدا بر پا نمی شد و از آسمان
 قطره ای بر زمین فرو نمی ریخت ، يا علي در بهشت برین برای تو گنجی است و تو
 ذوالقرنین این امتی (گفته اند مقصود از ذوالقرنین آنکه صاحب حسن و حسین بود
 یا آنکه سلطنت ظاهر و باطن یافت و یا اینکه چون تارك همایونش بدو نیم شد)
 پیروان تو حزب الله و داد گستر و داد پرورند خداوند از سایر مخلوقاتش شمارا برگزیده

یا علی انا اول من ینفض التراب من رأسه وانت معی ثم سائر الخلق ، یا علی
 انت وشیعته علی الحوض تسقون من احببتهم وتمنعون من کرهتہم ، وانتم الآمنون
 يوم الفزع الاکبر فی ظل العرش ، یفزع الناس ولا تفزعون ، و یحزن الناس
 ولا تحزنون فیکم نزلت هذه الآیة (اِنَّ الَّذِینَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحَسَنٰی اُولٰٓئِکَ عَنْهَا
 مُبْعَدُوْنَ ، لَا یَسْمَعُوْنَ حَسِیَّہَا وَهُمْ فِیْمَا اَشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خَالِدُوْنَ ، لَا یَحْزَنُهُمُ
 الْفَزَعُ الْاَکْبَرُ وَ تَلَقَّاهُمُ الْمَلٰٓئِکَةُ هٰذَا یَوْمُکُمْ الَّذِی کُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ) یا علی انت
 وشیعته تطلبون فی الموقف وانتم فی الجنان تنعمون ، یا علی ان الملائکة والخزان
 یشتاقون الیکم ، و ان حملة العرش والملائکة المقربون لیخصونکم بالدعاء
 ویسألون الله بمحببتکم ، ویفرحون لمن قدم علیہم منهم کما یفرحون بالأهل بالغائب

یا علی من وتو اولین نفراتی هستید که از خاک بر میخیزیم و سپس سایر مردم از گورها
 خارج خواهند شد یا علی تو و پیروانت از حوض کوثر دوستان خود را سیراب میکنید
 و دشمنان خویش را منع می نمائید روز رستاخیز در سایه عرش الهی در امانید
 و حال آنکه تمام مردم در ناله و خروشد و غمگینند و شما از اندوه بر کنارید ،
 این آیه درباره شما فرود آمده (اِنَّ الَّذِینَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحَسَنٰی اُولٰٓئِکَ عَنْهَا
 مُبْعَدُوْنَ ، لَا یَسْمَعُوْنَ حَسِیَّہَا وَهُمْ فِیْمَا اَشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خَالِدُوْنَ ،
 لَا یَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَکْبَرُ وَ تَلَقَّاهُمُ الْمَلٰٓئِکَةُ هٰذَا یَوْمُکُمْ الَّذِی کُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ)

یا علی تو و شیعیانت را در موقف سؤال جستجو میکنند و حال آنکه شما
 در بهشت مینو سرشت بداده های پروردگار خویش سرخوش و بهره ورید ، یا علی
 فرشتگان و خازنان بهشت مشتاق شمایند و نگهدارندگان عرش و ملائکه مقرب
 الهی بویژه شما را بدعا یاد می کنند و از حضرت رب العزت محبت شما را مسئلت
 می نمایند و بسان خانواده ای که از آمدن غائبشان که از غیبت و سفر دراز برگشته

۱- کسانی که بتوفیق ما در نیکی ها پیشی گرفتند از آن «دوزخ» بدورند و صدای
 آن را نمیشنوند و از آنچه نفسهایشان بخواهد بهره ور جاودانینند ، فزع روز قیامت
 اندوهگینشان نسازد و فرشتگان برایشان درآیند بشارت دهند که این همان روزیست که
 شما وعده داده شده بود - سوره انبیاء آیه ۱۰۱-۱۰۳

القادم بعد طول الغيبة ، يا على شيعتك الذين يخافون الله في السر وينصحونه في العلانية ، يا على شيعتك الذين يتنافسون في الدرجات لانهم يلقون الله وما عليهم ذنب يا على ان اعمال شيعتك تعرض على كل يوم جمعة فافرح بصالح ما يبلغني من اعمالهم واستغفر لسيئاتهم ، يا على ذكرك في التوراة وذكر شيعتك قبل ان يخلقوا بكل خير وكذلك في الانجيل ليتعظّمون ألبا وما يعرفون شيعته . وانما يعرفونهم لما يجدونهم في كتبهم . . . يا على ان اصحابك ذكرهم في السماء اعظم من ذكر اهل الارض لهم الخير فليفرحوا بذلك وليزدادوا اجتهادا ، يا على ارواح شيعتك تصعد الى السماء في رقادهم فتنظر الملائكة اليها كنظر الهلال شوقا اليهم لما يرون منزلتهم عند الله عز وجل ، يا على قل لأصحابك العارفين بك يتنزهون عن الاعمال التي يقرؤها عدوهم ، فما من يوم ولا ليلة إلا ورحمة من الله تغشاهم فليجتنبوا الدنس ،

خوشحال میشوند فرشتگان نیز از ورود شیعیان مسرور میگردند یا علی پیروان تو در پنهانی از خدا می ترسند و در آشکارا بنده مطیع خدایند و مردم را بفرمانبری از حق نصیحت میکنند ، یا علی پیروان تو در درجات عالیہ ایمان و تقوی سالک و راغب اند چون میدانند که خدا را در روز محاسبه بزرگ باید بدون گناه دیدار کنند ، یا علی کارهای پیروان تو را در هر روز جمعه بمن نشان می دهند بر اعمال نیک آنان مسرور شده و از گناهانشان آمرزش پروردگار را خواهند ، یا علی در تورات تو و پیروانت بنیکی یاد شده اید پیش از آنکه شیعیان آفریده شده باشند و در انجیل هم الیا را بزرگ می شمارند در حالیکه شیعیانش را بقدریکه در کتابهایشان نوشته شده می شناسند ، یا علی یاران تو را در آسمان نیکوتر از زمین یاد می کنند و نام می برند ، خیر و خوبی با آنان هم دوش است و بخاطر آن هر دم کوشش خود را در بندگی پروردگار زیادتیر می کنند ، یا علی ارواح پیروان تو در خواب با آسمان بالا می رود و فرشتگان مانند کسیکه رؤیت هلال می کند باشوق آنان را می نگرند برای مقام و منزلتی که نزد خدا دارند ، یا علی بیاران عارف خود بگو از اعمال مخلوط بگناه که از دشمنان گرفته اند بپرهیزند و روز و شبی نمی گذرد مگر اینکه رحمتی نو از خداوند آنان را فرامی گیرد

یا علی اشتد غضب الله علی من قلاهم وبری، منك ومنهم واستبدل بك وبهم وعلی الی
عدوك وتركك وشيعتك واختار الضلال ونصب الحرب لك ولشيعتك وابغضنا أهل البيت
وابغض من والاك ونصرک واختارك و بذل مهجته و ماله فينا ، يا علی اقرأهم منی
السلام من لم أُر ولم يرني واعلمهم أنهم اخواني الذين اشتاق اليهم فليلقوا علمي الی
من يبلغ القرون من بعدی وليتمسكوا بحبل الله وليعتصموا به وليجتهدوا فی العمل
فانا لانخرجهم من هدی الی ضلالة وأخبرهم أن الله عنهم راض وانه يباهي بهم ملائکته
وينظر اليهم فی کل جمعة برحمته ويأمر الملائكة ان يستغفروا لهم : يا علی لاترغب
عن نصره قوم يبلغهم و يسمعون انی احبك فحبوك بحبی اياك و دانوا الله عزوجل

تا ميتوانيد از گناهان دوری کنید ، يا علی خشم خدا بر کسانی که درباره فضائل
پیروان کوتاه آمدند و از تو و آنان جدا شدند شدید گشت و خداوند بر کسانی که
بجای تو و شیعیان کسان دیگر را بدل گرفتند و بدشمن تو میل کردند و ترا و
ایشان را ترك کردند و گمراهی را اختیار نمودند و جنگ با تو و شیعیان را کار
خود قرار دادند و اهل بیت پیغمبر و کسانی را که دوست تو بوده و یاریت داده و خون
و جان و مال خود را در راه ماریختند و ما را بر دیگران اختیار کردند دشمنی داشتند
سخت خشمگین شد ، يا علی پیروان خود را که ندیده ام و آنان هم مرا دیدار نکرده اند
از من سلام برسان و بشارت ده که برادران منند و بدیدار ایشان مشتاقم علم مرا
بقرون پس از من میرسانند و بحبل الله متمسک می شوند و با این تمسک خود را از
مهالك حفظ می کنند و در بندگی پروردگار کوشایند ، آنها را از هدایت بضالت
نمی بریم و بایشان خبرده که پروردگارشان از آنان راضی است و بایشان بر فرشتگان
خود افتخار می کند و در هر جمعه بر حمت مخصوص خویش سرافرازشان می فرماید
و فرشتگان را امر می کند برای ایشان آمرزش بخواهند ، يا علی از یاری کسانی که
شنیده اند ترا دوست دارم و ترا بخاطر من دوست دارند و باین وسیله بخدا نزدیکی
می جویند دست مکش همان کسانی که بهترین محبت های خالصانه را بتو پیش کش

بذلك و اعطوك صفو المودة من قلوبهم و اختاروك على الآباء والاخوة والاولاد
 وسلکوا طریقک وقد حملوا علی المکاره فینا قابوا الانصرنا وبذلوا المہج فینا مع الادی
 وسوء القلب ومعاشرته مع مضاضته ذلك فکن بهم رحیما واقنع بهم فان الله اختارهم
 بعلمه لنا من بین الخلق وخلقهم من طینتنا واستودعهم سرنا والزم قلوبهم معرفة حقنا
 وشرح صدورهم وجعلهم متمسکین بحبلنا لایؤثرون علینا من خالفنا مع ما یزول من
 الدنیا عنهم ومیل الشیطان (السلطان - خل) بالمکاره علیهم والیألف (کذا) ایدیهم الله
 وسلك بهم طریق الهدی فاعتصموا به والناس فی غمرة الضلالة متحیرون فی الاهواء
 عموا عن الحجة وما جاء من عند الله فهم یمسون و یصبحون فی سخط الله ، وشیعته
 علی منهاج الحق والاستقامة لایسأئسون الی من خالفهم لیست الدنیا منهم ولیسوا

نموده و ترا بر پدران و برادران و فرزندان خود بر تری داده و راه ترا بر گزیده اند
 و نا هموار یها را در راه دوستی ما با همه ناراحتی و گفتارهای تلخ نیش دار و دردناکی
 که نثار آنان می کنند بر خود هموار کرده اند پس بایشان دلسوز باش و در دوستی با
 مردمان بآنها قناعت فرما ، خداوند تبارک و تعالی بادانائش ایشانرا برای ما از سایر خلق
 برگزید و آنانرا از طینت ما آفرید و سر ربوبیت و عبودیت و ولایت و محبت را در
 دل ایشان جای داد و قلوب آنها را ملازم حق ما کرد و دلها ایشانرا گشود و شرح صدر
 بآنان عطا فرمود و از آویختگان بر یسمان ولایت ما قرارشان داد مخالف ما را بر ما
 نمی گزینند و با اینکه دنیای آنها در معرض خطر قرار گیرد و سلطان بر رنج
 دادنشان میل کند خداوند دستهای آنان را در دست هم گذارد و بین ایشان را الفت
 دهد راه هدایت را در پیش پای آنها گذارد تا خود را از گمراهی حفظ کنند در حالیکه
 سایر مردم در گمراهی و در خواهش نفسانی گبیج مانده و راه چپ و راست خود را
 نمی شناسند و از دیدن حجت و نشانی پروردگار و آنچه از نزد او آمده محرومند و در
 زیر خشم پروردگار صبح را شام می کنند و شیعیان تو بر راه حق و صحیح اند
 بکسانی که در راه مخالف آنها هستند انس نمی گیرند دنیا از آنان نیست و آنان هم

منها اولئك مصابيح الدجى اولئك مصابيح الدجى اولئك مصابيح الدجى .

[الحديث الثامن عشر] حدثنا محمد بن الحسن بن احمد بن الوليد رحمه الله قال حدثني محمد بن الحسن الصفار قال حدثني عباد بن سليمان عن سليمان عن ابيه سليمان الديلمي قال كنت عند ابي عبد الله عليه السلام اذ دخل عليه ابو بصير وقد حضره النفس فلما ان اخذ مجلسه قال ابو عبد الله عليه السلام ما هذا النفس العالى قال جعلت فداك يا بن رسول الله كبرنى ودق عظمى واقرب اجلى مع ما انى لا ادرى على ما ارد عليه فى آخرتى قال له ابو عبد الله عليه السلام يا ابا محمد وانك لتقول هذا (قال) قلت جعلت فداك فكيف لأقول (قال) يا ابا محمد أما علمت ان الله تبارك وتعالى يكرم الشباب منكم ويستحي من الكهول (قال) الله يكرم الشباب منكم ان يعذبهم ، ومن الكهول ان يحاسبهم (قال) قلت جعلت فداك هذا لنا خاص ام لا هل التوحيد (قال) فقال لا والله إلا لكم خاصة دون العامة (وفى الخبر) ان الله تعالى يقول شيب المؤمنين نوري وابنا استحي ان أحرق نوري بنارى ، وقد قيل الشيب حلية العقل وسمة الوقار (قال) قلت جعلت فداك فانا از دنیا نیند ، آنها چراغهای رفع تاریکی هستند آنان روشنائی ظلمت ها هستند آنان نور در تیرگی هainد .

[حديث ١٨] سليمان الديلمي گفت نزد امام صادق عليه السلام بودیم که ابو بصير نفس زتان وارد شد چون نشست ابو عبد الله عليه السلام فرمود اين چه حالى است ؟ عرض کرد يا بن رسول الله سن من فزونى گرفته ومغز استخوانم آب شده و اجلم نزدیک گشته در حالیکه نمى دانم در آخرت بر من چه خواهد گذشت حضرت فرمود يا ابا محمد تو هم چنین مى گوئى عرض کرد فدایت شوم چگونه نگویم فرمود يا ابا محمد آیا نمى دانى خداوند متعال جوانان شمارا اکرام کرده از اينکه عذاب کند و پيران شما را لطف کرده از اينکه بمعرض حساب کشد عرض کرد فدایت شوم آیا اين موهبت ويژه ما است يا برای تمام اهل توحيد است فرمودند نه اين فقط برای شما است نه برای ديگران خداوند متعال مى فرمايد پيرى در مؤمن نور من است ومن شرم دارم از اينکه نورم را بنارم بسوزانم و گفته اند پيرى زينت عقل و نشان وقار

قد رمينا بشيء انكسرت له ظهورنا وماتت له افئدتنا واستحلت به الولاة دماءنا، في حديث رواه لهم فقهاؤهم (قال) وقال ابو عبد الله عليه السلام الرافضة (قال) قلت نعم (قال) لا والله ما هم سموكم به بل ان الله سماكم به أما علمت (يا ابا عبد) ان سبعين رجلا من بنى اسرائيل رفضوا فرعون اذا استبان لهم ضلالته ولحقوا بموسى إذا استبان لهم هداه فسموا في عسكر موسى الرافضة لأنهم رفضوا فرعون وكانوا أشد ذلك العسكر عبادة وأشد هم حبا لموسى وهارون وذريتهما ، فأوحى الله الى موسى أن أثبت لهم هذا الاسم في التوراة فاني سميتهم به و نحلتم اياه فاثبت موسى الاسم لهم ثم ادخر الله هذا الاسم حتى نحلكموه (يا ابا عبد) رفضوا الخير ورفضتم الشر بالخير تفرق الناس كل فرقة فاستشعبوا كل شعبة فانشعبتم مع اهل بيت نبيكم عليه السلام وسلم فذهبت حيث ذهب الله، واخترتم

است عرض کرد فدایت شوم مامور دحمله ای قرار گرفته ایم که پشتمان را شکسته و دلها یمان را برانیده و قاضیان خون ما را حلال دانسته اند بخاطر حدیثی که فقهاء آنان برایشان روایت کرده اند حضرت صادق عليه السلام فرمودند (لقب) الرافضة عرض کرد بلی، فرمود بخدا سوگند آنها شمارا باین نام ننامیدند بلکه پروردگار عالمیان شمارا باین نام نامید آیا نمی دانی که هفتاد مرد از بنی اسرائیل هنگامیکه گمراهی فرعون برایشان آشکار شد او را ترك کردند و بحضرت موسی عليه السلام پیوستند موقعیکه هدایت او بر آنان هویدا گشت در لشکر موسی عليه السلام برافضه مشهور شدند چون فرعون را ترك کردند و این گروه در بندگی خدا و محبت بموسى عليه السلام و هارون و فرزندان او فشارترین مردم بودند ، خداوند بموسى عليه السلام وحی فرستاد این اسم را در توراۃ برای آنها ثبت کن که من آنها را باین نام نامیدم و این لقب را بآنان بخشش فرمودم پس موسی عليه السلام این اسم را برای ایشان ثبت کرد . سپس خداوند بزرگ این اسم را ذخیره کرد تا بشما عطا فرماید یا ابا عبد آنها ترك خیر کردند و شما بخاطر خیر ترك شر نمودید . مردم متفرق و دسته دسته گشتند و شما باهل بیت پیغمبرتان عليه السلام پیوستید و برای که بخدا میرسید رفتید و آنچه را که خدا اختیار

من اختار الله واردهم من اراد الله ، فابشروا ثم ابشروا فانتم والله المرحومون المتقبل من محسنكم المجاوز عن مسيئكم من لم يأت الله بما انتم عليه لم يتقبل منه حسنة ولم يجاوز عنه سيئة يا ابا محمد ان الله ملائكة تسقط الذنوب من ظهور شيعتنا كما تسقط الريح الودق عن الشجر في أو ان سقوطه ، و ذلك قول الله عز وجل : (وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا) فاستغفارهم والله لكم دون هذا الخلق (يا ابا محمد) فهل سررتك قال قلت جعلا ، فدالت زدن ، قال (يا ابا محمد) ما استثنى الله احدا من اوصياء الانبياء ولا اتباعهم ما خلا امير المؤمنين وشيعته فقال في كتابه وقوله الحق (يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ، اِلَّا مَنْ اتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ) (٢)

واراده نموده اراده واختيار نمودید پس بشارت باد شمارا که مورد رحمت و عنایت پرورد گارید اعمال نیکو کار ، مورد پذیرش و گنهار شما مورد آمرزش الهی قرار می گیرد اگر کسی از راهی به شما سوی خدا میروید (طریق اهل بیت علیهم السلام و قبول ولایتشان) نرود اعمال نیکویش قبول نشده و گناهانش آمرزیده نمی شود یا ابا محمد یزدان فرشتگانی دارد که گناهان شیعیان را میریزند همانطور که باد برک درختان را خزان می کند و این مصداق فرمایش خداوند در قرآن مجید است آنجا که می فرماید (وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا) و استغفار آنان فقط شمارا فرا می گیرد نه این مردمان را یا ابا محمد آیا خوشحال شدی عرض کرد فدایت شوم زیاد تر بفرما فرمود یا ابا محمد خداوند عالمیان احدی از جانشینان پیغمبران را استثنا نکرده مگر امیر المؤمنین علی و شیعیان او را و در کتاب خود فرموده (يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ، اِلَّا مَنْ اتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ) (٢)

- (١) و فرشتگان سپاس و تسبیح پرورد گارش را می کنند و برای کسانی که ایمان آورده اند آمرزش میخواهند - سوره مؤمن آیه ٧٠ .
- (٢) روزی که هیچ دوستی دوستش را از چیزی بی نیاز نمی کند و کمک و یاری نمی شوند مگر آنکه بادل دلت درست بر پروردگار جهانیان وارد شود - سوره شعرا آیه ٨٩ .

یعنی بذلك علیاً وشیعته (یا اباعبد) فهل سررتك قال قلت جعلت فداك زدنی قال لقد ذكركم الله اذ يقول (يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) (۱) والله ما اراد بهذا غيركم (یا اباعبد) فهل سررتك قال قلت جعلت فداك زدنی (قال) لقد ذكركم الله في كتابه فقال (إِنَّ عِبَادِيَ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ) (۲) والله ما اراد بهذا إلا الأئمة وشیعته (یا اباعبد) فهل سررتك قال قلت جعلت فداك زدنی (قال) ذكركم الله في كتابه فقال (أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا) (۳) ورسول الله ﷺ في هذه الآية من النبيين ونحن في هذا الموضع الصديقون والشهداء

مقصود آیه شریفه علی بن ابی طالب وپیروانش هستند یا اباعبد آیامسرور شدی عرض کرد فدای تو شوم زیاد تر بفرما فرمود خداوند شما را در این آیه شریفه یاد کرده (يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) (۱) بخدا سوگند جز شما کسی دیگر را اراده نفرموده است یا اباعبد خوشحال شدی عرض کرد فدایت شوم زیاد تر بفرما فرمود خداوند در کتابش شما را باینطور یاد نموده (إِنَّ عِبَادِيَ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ) (۲) بخدا سوگند غیر از ائمه علیهم السلام وپیروانشان کسی دیگر منظور نیست یا اباعبد آیا خوشحال شدی عرض کرد فدایت شوم زیاد تر بفرما فرمود پروردگار بزرگ در کتاب خود شما را یاد نموده و فرموده (أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا) (۳) ورسول خدا ﷺ در این آیه از انبیا است و ما از صديقون و شهداء هستیم و شما صالحونید و شما بصلاح و نیکی یاد می شوید

- (۱) ای بندگانی که بر نفس های خود ظلم کرده اید از رحمت خدا ناامید نشوید خداوند گناهان همه را می آمرزد او خدای آمرزنده بخشایستگراست - سوره زمر آیه ۵۳ .
- (۲) بر بندگان من تسلطی نداری - سوره بنی اسرائیل آیه ۶۵ .
- (۳) آنها باین بزرگان و راستگویان و شهدا و نیکوکاران که مورد مرحمت الهی قرار دارند هم تشبیه و آنان دوستان خوبی برایشان هستند - سوره نساء آیه ۶۹ .

وانتم الصالحون فتسموا بالصالح كما سماكم الله (یا ابا محمد) فهل سررتك (قال) قلت جعلت فداك زدني (قال) لقد ذكر كم الله اذ حكي عن عدوكم وهو في النار اذ يقول (مَالَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ إِتَّخَذْنَاَهُمْ سِخْرِيَا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ) ما عني ولا أريد بهذا غيركم اذ صرتم في هذا العالم شرار الناس فانتم والله في الجنة تحبسون وانتم في النار تطلبون (یا ابا محمد) فهل سررتك قال قلت جعلت فداك زدني قال (یا ابا محمد) ما من آية نزلت تقود الى الجنة وتذكر اهلها بخير إلا هي فينا وفي شيعتنا، وما من آية نزلت تذكر اهلها بسوء وتسوق الى النار إلا وهي في عدونا ومن خالفنا (قال) قلت جعلت فداك زدني فقال (یا ابا محمد) ليس على ملة ابراهيم صلى الله عليه الا نحن وشيعتنا وسائر الناس من ذلك براء (یا ابا محمد) فهل سررتك .

همانطور که خداوند تبارک و تعالی شما را نامیده است یا ابا محمد آیا مسرور شدی عرض کرد فدایت شوم زیادتر بفرما فرمودند خداوند شما را ذکر کرده است هنگامیکه از دشمن شما حکایت می کند که در آتش است (مَالَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ إِتَّخَذْنَاَهُمْ سِخْرِيَا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ) در این آیه غیر از شما اراده نشده چون در این دنیا در نظر مردم بدترین مردمان بودید در حالیکه در بهشت متنعم بنعمت های الهی هستید شما را در دوزخ جستجو می کنند یا ابا محمد آیا مسرور شدی عرض کرد فدای تو شوم زیادتر بفرما فرمود یا ابا محمد آیه ای درباره بهشت و اهل آن فرود نیامده مگر آنکه درباره ما و پیروان ما است و آیه ای درباره دوزخ نازل نگشته که اهل آنرا بعاقبت بد و آتش دوزخ مرده دهد مگر اینکه درباره دشمن ما و کسی که مخالف ما است وارد شده عرض کرد فدایت شوم زیادتر بفرما سپس فرمود یا ابا محمد بر ملت و مذهب حنیف ابراهیم خلیل علیه السلام جز ما و شیعیان ما کسی نیست و سایر مردم از این راه بدورند یا ابا محمد آیا خوشحال شدی .

(۱) چه شده مردانی را که از اشرارشان می شناسیم و آنها را بسفره می گرفتیم نمی بینیم

(در دوزخ نیستند) یا چشمان ما بر آنها نی افتد - سوره ص آیه ۶۳.

[الحديث التاسع عشر] ابي رحمه الله قال حدثني سعد بن عبدالله قال حدثني عباد بن سليمان عن ابان بن تغلب عن ابي عبدالله عليه السلام قال قلت جعلت فداك (فَلَا أَقْتَحِمُ الْعُقَبَةَ) قال فقال من اكرمه الله بولايتنا فقد جاز العقبة ونحن تلك العقبة من اقتحمها نجا قال فسكت (ثم قال) هلا أفيدك حرفا فيها خيرا من الدنيا وما فيها قال قلت بلى جعلت فداك (قال) قوله تعالى (فَكُ رُقْبَةً) الناس كلهم عبيد النار غيرك واصحابك فان الله عز وجل فك رقابكم من النار بولايتنا اهل البيت .

[الحديث العشرون] وبهذا الاسناد عن سليمان الديلمي عن ابي بصير عن ابي عبدالله عليه السلام قال قال امير المؤمنين عليه السلام انا الراعي راعى الأنام أفزى الراعى لا يعرف غنمه (قال) فقام اليه جويرية قال يا امير المؤمنين فمن غنمك (قال) صغر الوجوه ذبل الشفاء من ذكر الله .

[حديث ١٩] ابان بن تغلب گوید با امام صادق عليه السلام عرض شد فدایت شوم معنی آیه (فَلَا أَقْتَحِمُ الْعُقَبَةَ) چیست فرمود کسی که خداوند ولایت مارا باو کرامت فرماید از عقبه می گذرد و ما آن عقبه هستیم که کسبکه از آن گذشت نجات یافت پس مکثی کرد و سپس فرمود آیا سخنی بنویگویم که خبری در آن باشد که از دنیا و هر چه در آنست بهتر باشد عرض کرد آری فدای تو شوم فرمود قول خداوند تعالی (فَكُ رُقْبَةً) مردم تماماً بنده و اسیر آتش اند غیر از تو و یارانت که خداوند متعال گردنهای شما را از زنجیرهای آتشین دوزخ بخاطر دوستی ما اهل بیت عصمت نجات داده است .

[حديث ٢٠] ابي بصير گوید ابو عبدالله عليه السلام فرمود که حضرت امير المؤمنين می فرمود من چوپانم و چوپان مردم آيا چوپانی را که گله خود را نشناسد دیده اید سپس برپاخواست جویریة عرض کرد یا امیر المؤمنین گله تو کیانند فرمود کسانی که از زیادی یاد خدا بودن چهرهائی زرد و لبانی خشکیده دارند .

(١) تحمل مشقت ننموده و بعبه تکلیف تن درنداد - سوره بلد آیه ١١

(٢) آزاد کردن بندگان - سوره بلد آیه ١٣

[الحديث الحادى والعشرون] وبهذا الاسناد عن سليمان بن عنتمة ابن اسلمة عن معاوية الدهنى قال قلت لابي عبدالله عليه السلام جعلت فداك هذا الحديث الذى سمعته منك ما تفسيره قال وما هو قلت ان المؤمن ينظر بنور الله فقال يا معاوية ان الله خلق المؤمنين من نوره وصنعهم من رحمته واتخذ ميثاقهم لنا فى الولاية على معرفته يوم عرفهم نفسه فالؤمن أخو المؤمن لآبيه وامه ، ابوه النور و امه الرحمة انما ينظر بذلك النور الذى خلق منه .

[الحديث الثانى والعشرون] وبهذا الاسناد عن سليمان بن داود بن كثير الرقى قال دخلت على ابي عبدالله عليه السلام فقلت له جعلت فداك قوله تعالى (وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى) فما هذا الهدى بعد التوبة والايمان والعمل الصالح (قال) فقال معرفة الأئمة والله إمام (كدا) يا سليمان.

[حديث ۲۱] معاوية دهنى گوید با امام صادق عليه السلام عرض کردم فدایت شوم تفسیر این حدیثی که از شما شنیدم چیست فرمود آن حدیث کدامست عرض کردم مؤمن بنور خدائی نگاه مى کند فرمود یا معاویه خداوند مؤمنین را از نور خودش آفریده و از رحمت خویش آنان را ساخت و از آنها بر ولایت ما پیمان گرفت بر پایه شناسائی خودش روزیکه خود را بآنها شناسانید مؤمن برادر مؤمن از یک پدر و مادر است ، پدرش نور و مادرش رحمت است او با این نوریکه از آن آفریده شده نگاه مى کند .

[حديث ۲۲] داود بن كثير رقى گوید با امام صادق عليه السلام داخل شدم و عرض کردم فدایت شوم خداوند تبارك و تعالى فرموده است (وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى) معنی این هدایت آخرین بعد از توبه و ایمان و عمل صالح چیست ؟ فرمود معرفت ائمه طهرین و این امام یا سليمان .

(۱) ومن آمرزنده ام کسی را که توبه کند و ایمان آورد و کردار شایسته کند

و سپس هدایت یابد - سوره طه آیه ۸۵

[الحديث الثالث والعشرون] ابي رحمه الله قال حدثني سعد بن عبدالله عن

عباد بن سليمان عن سدير الصيرفي عن ابي عبدالله عليه السلام قال دخلت عليه وعنده ابو بصير وميسرة وعدة من جلسائه فلما ان اخذت مجلسي اقبل على وجهه وقال يا سدير ، اما ان ولينا ليعبد الله قائماً وقاعداً وناثماً وحياً وميتاً قال قلت جعلت فداك اما عبادته قائماً وقاعداً وحياً فقد عرفنا ، كيف يعبد الله ناثماً وميتاً قال ان ولينا ليضع رأسه فیرقد فاذا كان وقت الصلاة و كل به ملكین خلقا فی الارض لم یصعدا الى السماء ولم یریا ملکوتها فیصلیان عنده حتی ینتبه فیکتب الله ثواب صلاتهما له والركعة من صلاتهما تعدل الف صلاة من صلاة الآدمیین وان ولینا لیقبضه الله الیه فیصعد ملکاه الى السماء فیقولان یاربنا عبدک فلان ابن فلان انقطع و استوفی اجله ولا أنت اعلم منا بذلك فاذن لنا نعبدک فی آفاق سمائك و اطراف ارضک قال فیوحی الله الیهما ان فی سمائی لمن یعبدنی ومالی فی عبادته من حاجة بل هو أحوج الیهما وان فی ارضی

[حديث ۲۳] سدير صيرفي كويد بر امام صادق عليه السلام وارد شدم و ابو بصير وميسره و عدة ای از ياراناش بنزد او بودند چون نشستم بمن رو آورد و فرمود يا سدير دوست ما در حال ايستاده و نشسته و خواب و بيدار و هر گش خدا را پرستش می کند عرض کردم فدای تو شوم بندگی او را در حال ايستاده و نشسته و زنده گی شناختم ولی چگونه در خواب و هر گش عبادت پرورد گاه می کند فرمود چون دوست ما سر خود را زمین گذارده و می خوابد در هنگام نمازش فرشتگانی که در زمین خلق شده اند و بآسمان نرفته اند و ملکوت آسمانها را ندیده اند مو کلند بنزد او نماز بخوانند تا اینکه بيدار شود و خداوند ثواب نماز این دو فرشته را برای او می نویسد و يک رکعت نماز آن دو برابر هزار نماز است که آدميان بجای آورند و دوستی از دوستان ما را قبض روح می کنند دو فرشته بآسمان بالا می روند و عرض می کنند خدایا بنده تو فلان ابن فلان بدرد زنده گی گفت و تو خود باین قضیه از ما داناتری بما اجازه فرما که ترا در آسمان و زمینت نیایش کنیم پس بآن دو فرشته وحی میرسد که کیست در آسمانم مرا آنطور که باید و شاید عبادت کند و حال آنکه به نیایش او نیازی ندارم

لمن يعبدني حق عبادتي وما خلقت خلقاً أحوج اليّ منه فيقولان يا ربنا من هذا
يسعد بحبك اياه (قال) فيوحي الله اليهما ذلك من اخذ ميثاقه بمحمد عبدي ووصيه
وذريتهما بالولاية اهبطا الي قبر وليي فلان ابن فلان فصليا عنده الي ان ابعثه في
القيامة ، قال فيهبط الملكان فيصليان عند القبر الي ان يبعثه الله فيكتب ثواب صلاتهما
له والر كمة من صلاتهما تعدل الف صلاة من صلاة الآدميين .

(قال سدير) جعلت فداك يا ابن رسول الله فاذن وليكم نائماً وميتاً أعبد منه حياً
و قائماً (قال) فقال هيهات يا سدير ان ولينا ليؤمن على الله عز و جل يوم القيامة
فيجيز أمانه .

بلکه وی نیازمند آنست و در زمینم کیست که مرا بشایستگی بندگی نماید
در حالیکه آفریده‌ای از او نیازمندتر بخود نیافریده‌ام فرشتگان عرض می کنند
پس کیست آنکه بمحبت تو نیکبخت میشود و حی می رسد آنکسیستکه از او اقرار
به بندگی ~~عبد و محبت~~ و ولایت و دوستی جانشین ~~عبد و محبت~~ و فرزندان پا کش پیمان
گرفته شده بگور دوست من فلان ابن فلان فرود آئید و نزد او تا زمانی که از خاک
برانگیخته شود نماز بخوانید . سپس امام ~~علیه السلام~~ فرمود دو فرشته پائین آمده و نزد
گور او نیایش پروردگار می کنند تا روز رستخیز فرا رسد و مزد نمازهای آن دورا
برای او می نویسند و هر رکعت نماز فرشتگان برابر یک هزار نماز آدمیانست .

سدير عرض کرد فدای تو شوم بنابراین دوست شما که خواب و مرده است
از دوستی که بیدار و زنده و برپا است عابدتر است فرمود یا سدير هیهات دوست ما
در روز رستخیز برای دیگران امان از آتش دوزخ می طلبد و با و اجازه شفاعت و امان
داده میشود .

(منظور آنکه ارزش او در نزد پروردگار جهانیان بالاتر از اینها است که تو
فکر می کنی او کسی است که برای دیگران میانجیگری و شفاعت و طلب امان میکند
و خود نیازی بدستگیری دیگران ندارد و من بقدر فهم تو باتو سخن گفتم) .

[الحديث الرابع والعشرون] وبهذا الاسناد عن سدير قال قلت لابي عبد الله عليه السلام جعلت فداك يا بن رسول الله هل يكره المؤمن على قبض روحه (قال) لا اذا اتاه ملك الموت ليقبض روحه جزع عند ذلك فيقول له ملك الموت يا ولي الله لا تجزع فوالذي بعث محمدًا بالحق لا تأبرك وأشفق عليك من انولد الرحيم لولده حين حضره، افتح عينيك وانظر (قال) ويمثل له رسول الله صلى الله عليه وآله وأمير المؤمنين وفاطمة والحسن والأئمة هم رفقاؤك (قال) فيفتح عينيه وينظر وتنادى روحه من قبل العرش يا ايها النفس المطمئنة ارجعي الى محمد وأهل بيته وادخلي جنتي (قال) فما من شيء أحب اليه من انسلال روحه واللحوق بالمنادى .

[الحديث الخامس والعشرون] ابي رحمه الله قال حدثني سعد بن عبد الله عن معاوية بن عمار عن جعفر بن محمد عن ابيه عن جده عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله إذا كان يوم القيامة يؤتى باقوام على منابر من نور تتلأأ وجوههم كالقمر ليلة البدر

[حديث ٢٤] سدير گوید بامام صادق عليه السلام عرض کردم فدایت شوم آیا مؤمن از قبض روحش ناراحتی دارد فرمود نه چون هنگامیکه فرشته مرگ برای گرفتن روانش می آید ناله می کند فرشته مرگ باو گوید ای دوست خدا در فغان مباش بآنخدائیکه عز وجل را بدرستی برانگیخته من از پدر دلسوز به پسرش بتودلسوزتر و نیکو کارترم دیدگان خود را باز و نگاه کن چه می بینی در برابر چشمانش پیغمبر خدا و امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و ائمه اطهار علیهم السلام مثل می شوند باو گویند اینان رفقای توهستند دیدگان خود را باز می کند و می نگرد روح او را از عرش آواز دهند ای نفس مطمئنه بسوی محمد و آل محمد برگرد و به بهشت برین داخل شو در چنین حالی هیچ چیزی نزد او محبوب تر از این نیست که روانش از کالبدش جدا شده و بنده کننده به پیوندد .

[حديث ٢٥] امام صادق عليه السلام بنقل از پدرانش از رسول خدا نقل فرموده که رسول خدا صلى الله عليه وآله می فرمود وقتی که روز رستاخیز فرا رسد گروهی بر منبرهای نور

يفبطهم الأولون والآخرين ثم سكت ثم أعاد الكلام ثلاثا (فقال عمر بن الخطاب) بأبي أنت وأمي هم الشهداء قال هم الشهداء وليس هم الشهداء الذين تظنون (قال) هم الأوصياء (قال) هم الأوصياء وليس هم الأوصياء الذين تظنون (قال) فمن اهل السماء او من اهل الارض (قال) هم من اهل الارض (قال) فاخبرني من هم (قال) فاوما بيده الى علي عليه السلام وقال هذا وشيعته ما يبغيه من قریش الاسفاحي ولامن الانهار (كذا) الا يهودى ولا من العرب الادعى ولامن سائر الناس الاشقى يا عمر كذب من زعم انه يحبني ويغض عليا .

[الحديث السادس والعشرون] حدثني محمد بن الحسن بن احمد بن الوليد رحمه الله قال حدثني محمد بن الحسن الصفار عن محمد بن قيس و عامر بن السمط عن ابي جعفر عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله يأتي يوم القيامة قوم عليهم ثياب من نور على

برمی آیند که چهره آنان چون ماه شب چهارده درخشانست واولین و آخرین مردم بایشان رشک می برند زمانی از سخن بازایستاد و سپس همین گفتگورا سه بار بازگو فرمود عمر بن الخطاب عرض کرد پدر و مادرم فدای تو باد اینان شهدا هستند فرمودند شهدا هستند ولی نه آن شهدائی که شما خیال می کنید عرض کرد جانشینان پیغمبران هستند فرمود اوصیایند ولی نه آن جانشینانی که در خاطر خود می گذرانید عرض کرد از اهل آسمان یا زمینند فرمود از اهل زمین اند عرض کرد پس اینان کیانند رسول خدا صلى الله عليه وآله بدست خود اشاره بعلي عليه السلام کرد و فرمود این و پیروان او هستند از قریش جز کسی که حرامزاده باشد و از نژاد و مذاهب دیگر جز یهودی و از عرب مگر مشکوک در نسب و از سائر مردم جز بدبخت کسی اورا دشمن نمی دارد .

[حدیث ۲۶] امام باقر عليه السلام گوید رسول خدا صلى الله عليه وآله فرمود در روز جزا گروهی که جامه هائی از نور در بر دارند و نور از چهره آنان می تابد وارد بیابان

وجوههم نور يعرفون بآثار السجود يتخطون صفا بعد صف حتى يصيروا بين يدي رب العالمين يغبطهم النبيون والملائكة والشهداء والصالحون ، قال له عمر بن الخطاب من هؤلاء يا رسول الله الذين يغبطهم النبيون والملائكة والشهداء والصالحون قال أولئك شيعتنا وعلى امامهم .

[الحديث السابع والعشرون] حدثني محمد بن الحسن بن أحمد بن الوليد رحمه الله قال حدثني محمد بن الحسن الصفار عن معاوية بن عمار عن أبي عبد الله عليه السلام عن أبيه عن جده عليه السلام قال قال رسول الله ﷺ لعلي يا علي لقد مثلت اليّ امّتي في الطين حين رأيت صغيرهم وكبيرهم ارواحاً قبل ان تخلق اجسادهم واني مررت بك وشيعتك فاستغفرت لكم فقال عليّ يا نبي الله زدني فيهم قل نعم يا عليّ تخرج أنت وشيعتك من قبوركم ووجوهكم كالقمر ليلة البدر وقد فرجت عنكم الشدائد وذهبت عنكم الأحزان تستظلون تحت العرش تخاف الناس ولا يخافون وتحزن الناس ولا تحزنون وتوضع لكم مائدة والناس في المحاسبة .

محشر می شوند از علائم سجودشان شناخته می شوند صفوفند می شکافند تا در صفوف اول در برابر خدای عالمیان قرار گیرند پیغمبران و فرشتگان و شهداء و نیکوکاران بآنان رشک برند عمر بن خطاب گفت اینها چه کسانیند فرمودند اینان پیروان مامی باشند که علی علیه السلام پیشرو ایشانست .

[حدیث ۲۷] امام صادق علیه السلام بتقل از پدرانش فرمود که رسول خدا می فرمود یا علی امت من در طینست (ذر) پیش من مثل شدند تا اینکه کوچک و بزرگ آنها را دیدم ارواحی بودند پیش از آنکه جسدهایشان آفریده شود و من بنو و پیروانت گذشتم و برایتان استغفار کردم علی علیه السلام عرض کرد ای پیغمبر خدا بیشتر بفرما فرمود یا علی تو و شیعیانت از گورهای خود با چهره هائی مانند ماه تابان بیرون می آئید و سختی ها بر شما گشایش شده و بدون هراس در زیر سایه عرش الهی آرمیده اید مردم هراسنا کند و شما نمی ترسید و مردم اندوهگینند و شما را اندوهی نباشد و شما بر سر سفره پروردگار جهانیا نید در حالیکه مردم گرفتار پس دادن حسابند .

[الحديث الثامن والعشرون] ابي رحمه الله قال حدثنا سعد بن عبدالله عن محمد القبطي قال سمعت ابا عبدالله عليه السلام يقول للناس أغفلوا قول رسول الله ﷺ في علي في يوم غدیر خم كما أغفلوا قوله يوم مشربة أم ابراهيم ، انی الناس يعودونه فجاء علي عليه السلام ليدنو من رسول الله ﷺ فلم يجد مكانا فلما رأى رسول الله ﷺ أنهم لا يفرجون لعلي عليه السلام قال يا معشر الناس هذا اهل بيتي تستخفون بهم وانا حي بين ظهرانيكم أما والله لئن غبت فان الله لا يغيب عنكم إن الروح والراحة والرضوان والبشرى والحب والمحبة لمن أئتم بعلي وتولاه وسلم له وللاوصياء من بعده ، حق علي ان ادخلهم في شفاعتي لانهم اتباعي فمن تبعني فانه مني مثل جري في ابراهيم لاني من ابراهيم وابراهيم مني وديني دينه وسنتي سنته وفضله فضلي وانا افضل منه وفضلي له فضل تصديق قول ربي (ذُرِّيَّةُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ^(١) وكان

[حديث ٢٨] محمد قبطي گوید شنیدم امام صادق عليه السلام بمردم می فرمود فرمایش پیغمبر بزرگوار درباره علی علیه السلام در روز غدیر خم فراموش کردید مانند روز مشربه ام ابراهیم که مردم عبادت او آمده بودند و علی علیه السلام آمد که بنزدیک رسول خدا جای گیرد و جایش ندادند چون پیغمبر خدا مشاهده فرمود مردم بعلي عليه السلام راه نمی دهند فرمود ای گروه مردمان اینانی را که سبک می شما دید اهل بیت منند من رفعت وعظمت ایشان را میخواهم بخدا سو کند اگر از شما پنهان شوم خداوند از شما پنهان نخواهد ماند روح و راحت و رضوان و بشارت و محبت برای کسیست که علی علیه السلام را پیروی نماید و ویرا دوست داشته و پاو و جانشینانش سرسپرده باشد بر من است که آنها را در شفاعت خود داخل کنم برای اینکه ایشان پیروان منند و کسیکه مرا پیروی کند از منست همانطور که درباره ابراهیم عليه السلام وارد شده چون من از ابراهیم و ابراهیم از من است و دین من دین اوست و روش من روش وی و برتری او برتری منست و من از او برترم و برتری من بر او بگواه فرمایش پروردگار است که می فرماید (ذُرِّيَّةُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ^(١) و هنگام این سخنرانی

(١) فرزندان که بعض از آنها بر بعض دیگر برتری دارند و خداوند شنوای داناست.

سوره آل عمران آیه ٣٤

رسول الله من قداثت رجله في مشربة ام ابراهيم حين عاده الناس .

[الحديث التاسع والعشرون] ابي رحمه الله قال حدثنا سعد بن عبدالله عن ابي داود الاعمى عن ابي عبدالله الجدلي قال قال علي عليه السلام يا ابا عبدالله ألا احديثك بالحسنة التي من جاء بها آمن من فزع يوم القيامة ، والسيئة التي من جاء بها اكبه الله على وجهه في النار قال قلت بلى قال الحسنة حبنا والسيئة بغضنا .

[الحديث الثلاثون] وبهذا الاسناد عن الحسن بن علي عن عاصم بن حميد عن اسحاق النحوي قل سمعت ابا عبدالله عليه السلام يقول ان الله ادب نبيه صلى الله عليه وآله على محبته (إِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ) ثم فوض اليه فقال: (مَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا) وقال: (مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ) وان رسول الله صلى الله عليه وآله فوض

وعبادت کردن مردم پیغمبر خدا را پاهای مبارکش را در مشربیه ام ابراهیم دراز کرده بود (غرفه از خانه پیغمبر اکرم باین نام نامیده می شده و آن همان جائی بود که ابراهیم پسر رسول خدا در آنجا بدنیا آمده بود) .

[حدیث ۲۹] ابو عبدالله جدلی گوید علی علیه السلام بمن فرمود یا ابا عبدالله میخواهی ترا بکار نیکی رهبری کنم که اگر کسی بر آن کار دست یابد از فزع عروج قیامت در امان ماند و بدی ای را هم بتوشان دهم که اگر با آن خو گیرد خداوند او را بخواری و از روی چهره بآتش در اندازد عرض کردم بلی فرمود آن حسنه محبت ما و آن سیئه دشمنی ما است .

[حدیث ۳۰] اسحق نحوی گوید شنیدم امام صادق علیه السلام می فرمود خداوند به پیامبر خود آداب حب و دوستی و بندگی حضرتش را آموخت و سپس فرمود (إِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ) و امر دین خود را باو واگذار نمود و فرمود (مَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا) و فرمود (مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ) (۳)

(۱) تو بر حد کمال خوی خوب هستی - سوره قلم آیه ۴

(۲) آنچه پیغمبر برای شما آورد دریافت و عمل کنید و آنچه را که شما را از آن بازداشت بازایستید - سوره حشر آیه ۷

(۳) تشکس که فرمان پیغمبر را برد خدا را فرمان برده است - سوره نساء آیه ۸۰

الى على عليه السلام فأتَمَنه فسلمتم وجحد الناس فوالله لنحبكم أن تقولوا اذا قلنا وتصمتوا اذا صمتنا ونحن فيما بينكم وبين الله ، والله ما جعل لاحد من خير في خلاف امره .

[الحديث الحادى والثلاثون] وبهذا الاسناد عن الحسن بن على بن علاء عن محمد بن مسلم عن ابي جعفر عليه السلام قال ان ذنوب المؤمنين مغفورة لهم قليع عمل المؤمن لما يستأنف اما انها ليست الا لاهل الايمان .

[الحديث الثانى والثلاثون] و بهذا الاسناد عن ابي جعفر عليه السلام قال ان الله عزوجل يعطى الدنيا من يحب ويغض ولا يعطى الآخرة الا من احب ، وان المؤمن ليسأل ربه موضع سوط من الدنيا فلا يعطيه و يسأله الآخرة فيعطيه ماشاء و يعطى الكافر من الدنيا قبل أن يسأله ماشاء ويسأله موضع سوط فى الآخرة فلا يعطيه اياه .

رسول خدا هم پس از خود بعلی عليه السلام واگذار نمود و شما شیعیان باو سر فرو آوردید و دیگر مردم سر باز زدند بخدا سو گند شما را دوست دارم تا آنجا که آنچه را ما گفته ایم بازگو کنید و چون ما خاموش شدیم شما هم خاموش شوید بین شما و خدای شما گواهیم بخدا سو گند برای هیچ کسی در دشمنی و دوری کردن از این امر خوبی قرار داده نشده .

[حدیث ۳۱] محمد بن مسلم گوید امام باقر عليه السلام می فرمود گناهان مؤمنین بخشیده می شود و مؤمن پس از آن مانند کسی است که تازه بکار بندگی وزندگی دست زده بدیهی است این بخشش الهی ویژه اهل ایمان است .

[حدیث ۳۲] امام باقر عليه السلام فرمود خداوند بزرگ دنیا را بدوست و دشمن خود داد ولی سرای بازپسین را تنها بدوستان خود می دهد ، مؤمن از خدای خود می خواهد که ناراحتی دنیايش را بردارد و از او برداشته نمی شود و آخرت را هر اندازه درخواست کند باو داده خواهد شد و بدون خواهش کافران بآنان دنیا داده میشود ولی چون از خدا می خواهد که عذاب آخرت را از او بردارد جوابی نمی شنود .

[الحديث الثالث والثلاثون] وبهذا الاسناد عن الحسن بن علي بن فضال عن محمد بن الفضل عن ابي حمزة قال سمعت ابا عبد الله عليه السلام يقول انتم للجنة والجنة لكم اسماءكم الصالحون والمصلحون ، وانتم اهل الرضا عن الله برضاء عنكم . والملائكة اخوانكم في الخير اذا اجتهدوا .

[الحديث الرابع والثلاثون] وبهذا الاسناد قال ابو عبد الله عليه السلام يار كم لكم جنة وقبوركم لكم جنة ، للجنة خلقتكم والى الجنة تصيرون .

[الحديث الخامس والثلاثون] وبهذا الاسناد قال سمعته يقول اذا قام المؤمن في الصلاة بعث الله الحور العين منى يحدقن به فاذا انصرف ولم يسأل الله منهن شيئا تفرقن وهن متعجبات .

[الحديث السادس والثلاثون] حدثني محمد بن الحسن الصفار عن الحارث بن محمد الاحول عن ابي عبد الله عليه السلام عن ابي جعفر عليه السلام قال سمعته يقول ان رسول الله صلى الله عليه وآله لما سري به قال لعلو عليه السلام يا علي اني رايت في الجنة نهراً ابيض من اللبن وأحلى

[حديث ۳۳] ابي حمزه گوید شنیدم امام صادق علیه السلام می فرمود شما و بهشت برای یکدیگر آفریده شده اید شما به نیکوکاران نامیده می شوید و اهل رضای پروردگارید خداوند از شما خشنود است و فرشتگان برادران شما هستند اگر در کارهای خوب کوشا باشید .

[حديث ۳۴] امام صادق علیه السلام فرمود شهرها و گورهای شما برایتان بهشت است برای بهشت آفریده شده اید و به آنجا هم خواهید رفت .

[حديث ۳۵] امام صادق علیه السلام فرمود هنگامیکه مؤمن بنماز برمیخیزد خداوند حورالعین را برمی انگیزد که پیرامون او در آیند و چون مؤمن نماز را تمام نموده و برمیگردد و خواهشی نمی کند آنها باشگفتی از دور او پراکنده می شوند .

[حديث ۳۶] امام باقر علیه السلام فرمود رسول خدا پس از معراجش بعلي عليه السلام فرمود یا علی در بهشت جوی سفیدی از شیر دیدم که از شهد شیرینتر و از تیر

من العسل وأشد استقامة من السهم ، فيه اباريق عدد نجوم السماء على شاطئه قباب
الياقوت الاحمر والدرالايض فضرب جبرئيل بجناحه الى جانبه فاذا هو مسك اذفر ،
ثم قال والذي نفس محمد بيده ان في الجنة لشجراً يتصفق بالتسبيح بصوت لم يسمع
الاولون والآخرون باحسن منه يثمر ثمراً كالرمان وتلقى الثمرة على الرجل
فيشفها عن تسعين حلة والمؤمنون على كراسي من نور وهم الغر المحجلون أنت
قائدهم يوم القيامة على الرجل نعلان شرا كهما من نور يضيء امامه بحيث شاء من
الجنة فبينا هو كذلك اذاشرفت عليه امرأة من فوقه تقول سبحان الله يا عبد الله مالك
فيها دولة فيقول من أنت فنقول انا من اللواتي قال الله عز وجل (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا
أَخْفَىٰ لَهَا مِنْ قَرَارٍ أَعْيُنٌ حِزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^١) ثم قال والذي نفس محمد بيده انه

برنده تر بود بعدد ستارگان آسمانها کاسه هائی در آن بود بر کنار آن گنبد هائی
از یاقوت قرمز و در سفید گذارده بودند ، جبرئیل با بالش بکنار او زد و آن
مشک اذفر بود ، سپس فرمود بآنکسیکه جان محمد صلی الله علیه و آله در دست او است در بهشت
درختی است و برگهایش تسبیح می گویند که آفریدگان اولین و آخرین صدائی
بخوبی و خوشی آن نشنیده اند میوه ای بمانند انار می دهد که چون آنرا فرو می اندازد
و مؤمن میشکافدش به نود پرده تقسیم میشود (ظاهراً مقصود از حله همان پرده های
مابین دانه های انار است) و مؤمنین بر تخت هائی از نور نشسته اند و از دست و پيشانی آنان
نور و روشنی تابانست و تو پیشوای آنانی بر پای ایشان کفش هائیت که بندهای آن
از نور است و جلو خود را از بهشت تا آنجا که بخواهد به بیند روشن می کند در این
حال زنی از بالا باو گوید پا کست خدا ای بنده خدا خیر تو برای حاجیت مؤمن
گوید تو کیستی پاسخ دهد از کنیزانی هستم که خداوند درباره آنان فرموده
(فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أَخْفَىٰ لَهَا مِنْ قَرَارٍ أَعْيُنٌ حِزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^١) سپس فرمود

(١) هیچ آفریده ای نمی داند در غیب عالم از چیز هائی که دوست دارد چهار برابرش آماده

همه و این پادشاهای خبری است که می نمود - سوره سجد آیه ١١٢

لیجیئہ کل یوم سبعون الف ملک یسمونه باسمه واسم ابیہ .

[الحديث السابع والثلاثون] حدثني محمد بن موسى بن المتوكل عن مالك بن الجهمي عن ابي عبد الله عليه السلام قال يا مالك ما ترضون ان تقيموا الصلاة و تؤدوا الزكاة وتكفوا ايديكم وتدخلوا الجنة ، ثم قال يا مالك انه ليس من قوم ائتموا بامام في دار الدنيا الا جاء يوم القيامة يلعنهم ويلعنونه الا انتم و من كان بمثل حالكم ، (ثم قال) يا مالك من مات منكم على هذا الامر شهيد بمنزلة الضارب بسيفه في سبيل الله ، (قال) وقال مالك بينما انا عنده ذات يوم جالس و انا احدث نفسي بشيء من فضلهم فقال لي انتم والله شيعتنا لا نظن انك مفرط في امرنا يا مالك انه لا يقدر على صفة الله احد فكما لا يقدر على صفة الله فكذلك لا يقدر على صفة الرسول صلى الله عليه وآله ، و كما لا يقدر على صفة الرسول فكذلك لا يقدر على صفتنا ، و كذلك لا يقدر على صفة المؤمن ،

بآن کسیکه روان محمد بدست او است سو کند هر روز هفتاد هزار فرشته بر او فرود می آیند که اورا بنامش و نام پدرش می خوانند .

[حديث ٣٧] مالك جهني گوید امام صادق عليه السلام فرمود ای مالک نمی خواهید که نماز بخوانید و زکوة بدهید و دست خود را از حرام باز گیرید و در عوض به بهشت بروید پس فرمود یا مالک هر گروهی که از پیشوائی (باطل) در دنیا پیروی کنند روز رستاخیز امام و مأموم هر دو یکدگر را لعن می کنند مگر شما ها یا هر کس که بمانند شما باشد (از ما پیروی نماید) پس فرمود ای مالک کسی از شما که بر دوستی ما بمیرد مانند کسیست که در راه خدا بشمشیر کشته شود و در شمار شهیدان نوشته شده است مالک گوید در حالیکه روزی نزد او بودیم و با خود حدیثی از فضایل آنها می گفتم بمن فرمود بخدا سو کند گمان مدار که پیروان ما درباره ما قند می روند یا مالک کسی را یارای آن نیست که خدا را بستاند (آنطور که حق او است) و همانطور که نیروی توصیف خدا را ندارد از وصف کردن رسول خدا هم ناتوان است و بهمین منوال حق توصیف ما را هم نمی تواند بجا آورد و هم چنین از تعریف مؤمن نیز درمانده

یا مالک ان المؤمن لیلقی اخاه فیصافحه فلا یزال الله ینظر الیهما والذنوب تنحط
عن وجوههما حتی یتفرقا ، وانه لا یقدر علی صفة من هو کذا (وقال) ان ابی عبد الله علیه السلام
کان یقول لن نطعم النار من یصف هذا الامر .

[الحديث الثامن والثلاثون] حدثنی محمد بن علی ماجیلویه عن عمه محمد
ابن ابی القاسم عن جعفر بن عمر الکلبی قال قال ابو عبد الله علیه السلام ما کثر السواد قال
قلت له یا بن رسول الله ما اکثر السواد فقال اما والله ما یحج الله عز وجل غیر کم ،
ولا یصلی الصلواتین غیر کم ، ولا یؤتی أجره مرتین غیر کم ، وانکم لدعاة الشمس والقمر
والنجوم ، ولکم یغفر ، ومنکم یتقبل .

[الحديث التاسع والثلاثون] حدثنا جعفر بن محمد بن مسرور رحمه الله قال
حدثنی الحسن بن محمد بن عامر عن الصباح بن سیابة عن ابی عبد الله علیه السلام قال ان
الرجل لیحبکم وما یدعی ما تقولون فیدخله الله الجنة ، وان الرجل لیبغضکم وما یدری

است یا مالک المؤمن با برادر مؤمن خود بر خورد می کند و مصافحه می نماید و در همان
حال خدای بزرگ بآنها نگاه می کند و گناهانشان فرو میریزد تا هنگامیکه از
یکدیگر جدا شوند و کسی توانائی ندارد چنین افرادی را آنطور که باید و شاید
ستایش کند .

[حدیث ۲۸] جعفر بن عمر کلبی گوید امام صادق علیه السلام می فرمود چقدر
سیاهی لشکر و افراد بیکاره زیاد شدند عرض کردم یا بن رسول الله سیاهی لشکر
چیست ؟ فرمود کسی خدا را جز شما صبح نکرد و نمازهای قبل و بعد صبح را بجا
نیآورد و اجر و مزد دو برابر نگرفت شما داعیان و مبلغین آفتاب و ماه و ستارگانید
(ظاهراً منظور از آفتاب شمس نبوت و از ماه قمر ولایت و از ستارگان ائمه معصومین
و یا علمایند) گناهان شما آمرزیده و اعمالتان قبول می شود .

[حدیث ۳۹] صباح بن سیابة گوید امام صادق علیه السلام فرمود گاه هست مردی
شما را در حالیکه نمی داند چه میگوئید دوست دارد و خداوند او را به بهشت وارد
می کند و مردی شما را در حالیکه نمی فهمد چه میگوئید (و از معتقدات واقعی شما

ما تقولون فيدخله الله النار ، وإن الرجل ليعملاً صحيفته من غير عمل ، قلت فكيف قال يمر بالقوم ينالون منا و إذا رأوه قال بعضهم لبعض ان هذا الرجل من شيعتهم ، ويمر بهم الرجل من شيعتنا فيرمونه ويقولون فيه فيكتب الله له بذلك حسنات حتى يملاً صحيفته من غير عمل .

[الحديث الاربعون] ابي رحمه الله قال حدثني سعد بن عبدالله عن منصور الصيقل قال كنت عند ابي عبدالله عليه السلام في فسطاطه بمنى فظار الى الناس فقال يا كلون الحرام ويلبسون الحرام و ينكحون الحرام ولكن انتم تأكلون الحلال و تلبسون الحلال والله ما يحج غيركم ولا ينقبل الامنكم .

[الحديث الحادى والاربعون] وبهذا الاسناد عن الحسن بن على بن عاصم بن حميد عن عمر بن حنظلة قال قال ابو عبدالله عليه السلام يا عمر ان الله يعطى الدنيا من يحب ويبغض ولا يعطى هذا الامر الا صغوته من خلقه ، انتم والله على دينى و دين آبائى

باخبر نیست) دشمن میدارد و خداوند او را با تش می برد و مردی هست که نامه عملش بدون اینکه کاری نماید پر میشود عرض کردم چگونه فرمود بگروهی از بدگویان ما برخورد می کند و چون او را به بینند بعضی از آنها به بعضی دیگر می گویند این مرد از پیروان آنها است شما ساکت شوید و چون شیعه ما می گذرد او را هدف تیر تهمت قرار داده و دربارہ او آنچه را که باید نگویند می گویند پس خداوند توانا حسناتی در صحیفه عملش می نویسد بدون اینکه عملی کرده باشد .

[حدیث ۴۰] منصور صیقل گوید نزد امام صادق عليه السلام در خیمه او به منی بودیم بمردم نگاهی کرد و فرمود حرام می خورند و حرام می پوشند و بحرام زناشویی می کنند ولیکن شما حلال می خورید و حلال می پوشید و بحلال ازدواج می کنید بخدا سوگند جز شما کسی حج نکرد و غیر از عمل شما عمل دیگری را نپذیرفتند

[حدیث ۴۱] عمر بن حنظله گوید امام صادق عليه السلام فرمود یا عمر ایزدانانیا را بدوست و دشمنش می دهد ولی دوستی ما را فقط به برگزیدگان آفرینش می دهد

ابراہیم واسماعیل لأعنى على بن الحسين ولا الباقر ولو كان هؤلاء على دين هؤلاء .

[الحديث الثاني والاربعون] وبهذا الاسناد عن الحسن بن علي بن عقبة عن موسى النميري عن ابي عبد الله عليه السلام قال قال اتى رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم رجل فقال يا رسول الله انى لاحبك فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم انت مع من احببت .

[الحديث الثالث والاربعون] حدثنا محمد بن علي بن ماجيلويه رحمه الله قال حدثنا محمد بن يحيى عن حنظلة عن ميسر قال سمعت ابا الحسن الرضا عليه السلام يقول لا يرى منكم فى النار اثنان لا والله ولا واحد ، قال فقلت اين ذا من كتاب الله فامسك هنيئة قال فاني معه ذات يوم فى الطواف اذ قال يا ميسر اذن لى فى جوابك عن مسألتك كذا ، قال قلت فاين هو من القرآن فقال فى سورة الرحمن وهو قول الله عز وجل (فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ) فقلت له ليس فيها (منكم) قل

بخدا سو گند شما بردين من ودين پدرانم ابراهيم واسماعيل هستيد وعلی بن الحسين و محمد باقر را بميان نياوردم گرچه اينها هم بردين آنهايند (مقصود آنکه فکر نکنند پدران خود را ميخواهم تعريف نموده و برخ مردم بکشم) .

[حديث ٤٢] موسى نميري گوید ابي عبد الله عليه السلام فرمود مردی نزد رسول خدا صلى الله عليه وآله وسلم آمد عرض کرد ای پیغمبر خدا ترا دوست دارم پیغمبر خدا صلى الله عليه وآله وسلم فرمود تو با کسی که دوستش داری خواهی بود .

[حديث ٤٢] ميسر گوید از حضرت رضا عليه السلام شنيدم که می فرمود بخدا سو گند از شما دو نفر را در آتش نمی بینم ویک نفر را هم نخواهم دید عرض کردم اين موضوع از کجای کتاب خدا است بمن پاسخی نداد تا اینکه روزی با او در طواف بودم و فرمودند یا ميسر اکنون پاسخ خویش را بشنو عرض کردم در کجای کتاب خدا است فرمود در سوره رحمن (فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ) عرض کردم در آیه لفظ منکم نیست فرمود اول کسی که او را تغيير داد ابن اردوی

(١) پس در آنروز از گناه آدميان و جنيان پرسش نخواهد شد - سوره الرحمن آیه ٣٩

ان اول من قد غيرها ابن اروي وذلك انها حجة عليه وعلى اصحابه ولو لم يكن فيها (منكم) لسقط عقاب الله عز وجل من خلقه اذا لم يسأل عن ذنبه انس ولا جان فلمن يعاقب الله اذا يوم القيامة .

[الحديث الرابع والاربعون] حدثنا محمد بن الحسن بن الوليد رحمه الله قال حدثنا محمد بن الحسن الصفار عن العباس بن يزيد ، قال قلت لابي عبد الله عليه السلام ذات يوم جعلت فداك قول الله عز وجل (وَإِذَا رَأَيْتُ ثُمَّ رَأَيْتُ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا) قال فقال لي : إذا أدخل الله اهل الجنة الجنة ارسل رسولا الى ولي من اوليائه فيجد الحجة على بابها فتقول له قف حتى يستأذن لك فما يصل اليه رسول الله الا باذن وهو قوله (وَإِذَا رَأَيْتُ ثُمَّ رَأَيْتُ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا) .

[الحديث الخامس والاربعون] حدثنا محمد بن موسى بن المتوكل رحمه الله قال حدثنا محمد بن يحيى المطهر عن احمد بن العيص ، رفعه عن جعفر بن محمد عليه السلام

بود واین گناه بر او و یاران او است و اگر در آیه منکم نبود عذاب خدا از آفرید گانش برداشته میشد اگر از گناه جمیع آدمیان و جنیان بازخواست نشود پس خداوند در روز رستاخیز کرا عقاب کند .

[حدیث ۴۴] عباس بن یزید گوید روزی با امام صادق عليه السلام عرض کردم فدایت شوم فرمایش یزدان پاک در کتابش (وَإِذَا رَأَيْتُ ثُمَّ رَأَيْتُ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا) را تفسیر کن فرمود چون خداوند اهل بهشت را در بهشت وارد کند پیغمبری از پیغمبران را نزد دوستی از دوستان خود می فرستد در بانائی را بر درگاه او می یابند و بان رسول میگویند همین بیرون بایست تا برایت رخصت بگیریم و پیغمبر خدا جز با اجازه او وارد نخواهد شد و اینست فرمایش خدای بزرگ (وَإِذَا رَأَيْتُ ثُمَّ رَأَيْتُ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا)

[حدیث ۴۵] احمد بن العیص گوید از حضرت صادق عليه السلام بمن رسید که

(۱) و چون بنگری آنجا کشوری بر نعمت و بزرگمی بینی - سوره انسان آیه ۲۰

قال قال : اذا كان يوم القيامة تشفع في المذنبين من شيعتنا فاما المحسنون
فقد نجاهم الله .

می فرمود : هنگامیکه روز رستاخیز فرا رسد گناهکاران شیعیان را شفاعت می کنیم
ولی نیکوکاران را خداوند نجات می دهد .

ترجمه کتاب (فضائل الشیعه) تمام شد
مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی